

RandKrant

MAANDBLAD VOOR DE INWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

juni 2010 | jaargang 14 | #06

**Groene energie
van op zee**

Filip Martens van
windmolenbedrijf C-Power

**Buren en tuinen
ontdekken**

**Hoogdag
voor kinderen**

**Oude kartonfabriek
wordt toeristische trekpleister**

+ AGENDA

ZOMERFESTIVALS

**‘Het wordt
een drukke,
speciale zomer’**

Frontman Gaëtan Vandewoude
van Isbells

i

Fatima Ualgasi is een geboren en getogen Vilvoordse met internationale roots, literaire ambities en diverse blogs. Voor RandKrant schrijft ze afwisselend met Dirk Volckaerts, Joris Hintjens en Tom Serkeyn de column *mijn gedacht*.

Achteloos

Onlangs zat ik in de wachtzaal van het stadhuis. Zo'n anderhalve meter van mij af stond een papiermand. Een paar passen daarvan lag een plastic zakje op de grond. Zodra ik dat zakje zag liggen, voelde ik de impuls om het op te rapen en in de prullenbak te gooien. Nu, er stonden twee mensen aan weerszijden van dat zakje. Om het te kunnen oprapen, had ik mijn zitplaats moeten verlaten, tot daar moeten lopen en me dan tussen de benen van die twee mensen moeten bukken. Terwijl zij er gewoon naast stonden. Net op het moment dat ik aan het overwegen was wat te doen, zette een van die twee personen een stap opzij en hij stond nu met een voet half op het zakje. Ha, dacht ik, nu zal die dat wel voelen en het zelf oprapen en weggooiden.

Maar dat gebeurde niet. En daarmee was mijn aandacht gewekt. Ik besloot het zakje te laten liggen tot het mijn beurt was aan het loket. Als het er tegen dan nog lag, zou ik het zelf in de prullenbak werpen. Er waren zo'n vijftien wachtenden voor mij. Ik kon evengoed de tijd doden met een klein experimentje. Ik was benieuwd. Wel, er gebeurde niets. Toen het mijn beurt was, heb ik het zakje zelf opgehaald en in de vuilbak gestopt. Het was een experiment dat de moeite loonde en dat me veel stof tot nadenken gaf.

Als ik zeg dat er niets gebeurde, ben ik niet helemaal correct. Er gebeurde van alles, alleen niet dat iemand het ding oprapte en de juiste bestemming gaf. Ik heb veel mensen op het zakje zien trappen. Sommigen merkten dat op en keken naar beneden om te zien waar ze op stonden, maar daar bleef het bij. De meesten waren er zich echter helemaal niet van bewust dat er iets onder hun voeten was terechtgekomen. Voor hen hoop

ik dat er op hun paden weinig achteloze hondeneigenaars passeren. Enkelen heb ik halt zien houden, net voor ze op het zakje zouden gaan staan. Ze keken naar beneden en zetten dan hun voet zorgvuldig naast het ding neer, maar het oprapen, nee hoor.

Waarom niet, vroeg ik me af. En waarom ik wel. Wat die laatste vraag betreft, ik denk dat het wat in mijn karakter ligt. Maar het is me ook aangeleerd. Zo hadden we op school opruimcorvee op de speelplaats. Dan moesten we alle rommel die er lag oprapen. De juf zei er altijd bij: het gaat er niet om dat jij het niet zelf op de grond hebt gegooid, je raapt gewoon alles op. Zo leer je als kind verantwoordelijkheid opnemen voor collectief goed. Je bent nu eenmaal niet alleen op de wereld. Dat je niet alleen op de wereld bent, leerde ik ook thuis. Dat is het voordeel van een groot gezin: daarin ben je eigenlijk nooit alleen en leer je vanzelf dingen te delen. Dit alles is toch niet uitzonderlijk, denk ik.

Het is ook wel zo dat mensen vaak in een soort wolk rondlopen, waarin zij letterlijk niet verder kijken dan hun neus lang is. Wat er rond hen gebeurt, wordt in het beste geval wel *geregistreerd*, maar niet echt *gezien*. Ook dat lijkt me geen afdoende verklaring. Nee, ik snap het niet. Wat maakt dat sommige mensen wel zo'n zakje zullen oprapen en anderen (zelfs veruit de meesten blijkbaar) niet? Ik weet wel dat het mij ergert. Uiteindelijk kost het niet veel moeite. Maar als mensen die kleine inspanning al niet willen leveren, wat kan je dan van hen verwachten als het om grote gaat?

TEKST Fatima Ualgasi ■ FOTO Filip Claessens

Reacties? Mail naar randkrant@derand.be

inhoud

13

In het strijkatelier van Groep Intro wordt het gebruik van het Nederlands aangemoedigd.

04

10

12

23

04
Taal leren is groepswork

In de bedrijven in de Vlaamse Rand worden vele, verschillende talen gesproken. Heel wat van die ondernemingen voelen de noodzaak aan om het Nederlands op de werkvloer te bevorderen. Het Huis van het Nederlands helpt **FR** hen daarbij.

26
Leefbaarheid staat voorop

In het vijfde en laatste artikel over de sociale huisvesting in de Vlaamse Rand bekijken we de rol van de lokale overheid. De gemeenten kunnen een belangrijke rol spelen als initiatiefnemer, regisseur en uitvoerder van sociale huisvestingsprojecten.

28
Oude kartonfabriek wordt toeristische trekpleister

De oude industriële site van de Herisemmolen en kartonfabriek Winderickx in Alseberg werd nagenoeg volledig gerestaureerd. Ze vormt een unieke locatie voor een studiedag of een **DE** toeristische uitstap.

- 06 ■ vanassetotzaventem
- 24 ■ opstap
- 25 ■ huizentuinen
- 26 ■ natuurlijk
- 29 ■ restaurant
- 30 ■ beeldverhaal
- 32 ■ gemengdegevoelens

colofon

RandKrant verschijnt maandelijks op 176.000 exemplaren voor de inwoners van de Vlaamse Rand rond Brussel. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant | **Realisatie** vzw 'de Rand' | **Hoofredactie** Geert Selleslach | **Eindredactie en coördinatie** Ingrid Laporte | **Vormgeving** Jansen & Janssen, Gent | **Fotografie** Filip Claessens en Kris Mouchaers | **Druk** A. De Cuyper-Robberecht, Zele | **Redactieadres** Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, tel 02 767 57 89, fax 02 767 57 86, e-mail randkrant@derand.be, website www.derand.be | **Verantwoordelijke uitgever** Jan de Bock, ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel | **Uit** in de Rand wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Nederlands op de werkvloer

Taal leren is groepswork

In de bedrijven in de Vlaamse Rand worden vele, verschillende talen gesproken. Heel wat van die ondernemingen voelen de noodzaak aan om het Nederlands op de werkvloer te bevorderen. Het Huis van het Nederlands helpt hen daarbij.

TEKST Johan De Crom ■ FOTO Filip Claessens

Het Huis is vooral gekend als coördinator van cursussen Nederlands voor anderstaligen, waarbij het zelf geen lessen organiseert, maar vraag en aanbod op elkaar afstemt. Het Huis begeleidt ook ondernemingen in de uitbouw van een taalbeleid. De afdeling Vlaams-Brabant doet dat sinds eind 2008 en de nood is hoog. 'Elke week zijn we in zeven ondernemingen actief. Op een jaar tijd hebben we een veertig organisaties en bedrijven van twee maanden tot een jaar ondersteund', zeggen coördinator Marjolijn Van Dooren en stafmedewerker taalbeleid Marleen Van Langenhove.

Groepswork

Eén logica keert altijd terug: een Vlaming die in de huid van een anderstalige kan kruipen,

is diens beste taaldocent. 'Een grote misvatting is dat Nederlands leren enkel een zaak is voor anderstalige medewerkers. Dat is het niet. Nederlandstalige collega's en de leidinggevenden moeten eveneens een inspanning leveren om het aanleren van de taal te vergemakkelijken. Je kunt de werkplek bijvoorbeeld zo inrichten dat er Nederlands wordt gebruikt. Als je een pictogram toont met een veiligheidshelm, zet er dan meteen het woord *veiligheidshelm* bij', legt Marjolijn Van Dooren uit. 'Je maakt het snelst vorderingen als het hele bedrijf het taalbeleid mee uitdraagt. Taal aanleren wordt dan groepswork', vult Marleen Van Langenhove aan. 'We spreken van contextgericht Nederlands. Dat houdt meer in dan een cursus volgen in een klaslokaal. De bedrijven die bij ons aankloppen, hebben anderstalige

medewerkers in dienst die wel al een cursus Nederlands gevolgd hebben, maar die nog te weinig toepassen op het werk. Dat komt vaak omdat de omstandigheden in het bedrijf hen daar niet toe aanmoedigen.'

Verankeren in personeelsbeleid

Het Huis van het Nederlands zoekt samen met de leiding van het bedrijf welk taalbeleid ze willen voorstaan. 'Wij sensibiliseren en ondersteunen, het bedrijf maakt de echte keuzes. Wordt er op de werkvloer mordicus Nederlands gesproken of kan het, bijvoorbeeld om veiligheidsredenen, dat er ook instructies in andere talen worden opgesteld of uitgesproken? De organisatie moet wel beseffen dat in het laatste geval het Nederlands minder diep doordringt en de anderstaligen op dat moment de taal niet aanleren', zegt Van Langenhove.

'Wij raden aan het taalbeleid te verankeren in het personeelsbeleid', zegt coördinator Van Dooren. 'Evaluaties van de kennis van het Nederlands kunnen deel uitmaken van een functioneringsgesprek, waarbij de lat niet voor iedereen even hoog hoeft te liggen. Een bandmedewerker moet in staat zijn constructies te begrijpen, zijn ploegbaas moet ook instructies kunnen geven. Een bediende zal een brief moeten kunnen schrijven in het Nederlands, een kaderlid moet misschien beleidsnota's kunnen opstellen in onze taal. Het is een vorm van misbegrepen gelijkheid om voor iedereen dezelfde norm te hanteren. Het is realistisch en het getuigt van respect tegenover de anderstalige om met criteria te werken die aan zijn werksituatie zijn aangepast. Je moet niet het onnodige of het onmogelijke vragen.'

Zo stelt het Huis vast dat de taalvereisten in vacatures haast systematisch te hoog liggen. 'Wij maken eerst een taalscan van de functies in een bedrijf. We gaan na welk niveau van Nederlands daarvoor nodig is en dat ligt niet altijd op 'zeer goed', zoals dat in de vacatures omschreven staat. Het is ook belangrijk een onderscheid te maken naar begrijpen, spreken en schrijven van Nederlands. Moet een bandmedewerker echt 'zeer goed

FR Le néerlandais au travail L'apprentissage d'une langue est un travail de groupe

De nombreuses entreprises établies dans le Rand ressentent le besoin de promouvoir la connaissance de la langue néerlandaise au travail. 'C'est une grosse erreur de penser qu'apprendre le néerlandais ne concerne que les collaborateurs allochtones. Ce n'est pas le cas. Les collègues néerlandophones peuvent les aider', déclare Marjolijn Van Dooren, coordinatrice de la Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant (Maison du Néerlandais du Brabant flamand). 'Vous engrangez les progrès les plus rapides si l'ensemble de l'entreprise divulgue une politique linguistique. Apprendre une langue se fait donc en groupe', complète la collaboratrice chargée de la politique linguistique, Marleen Van Langenhove. 'Nous conseillons d'ancrer la politique linguistique dans la politique du personnel. C'est faire preuve de réalisme et de respect de se baser sur les critères adaptés à la situation professionnelle. Il ne faut pas demander le superflu ni l'impossible', explique Van Dooren. Ce que confirme Isabel Desmet du Groep Intro, une asbl qui permet aux chômeurs de longue durée et qui sont peu scolarisés de faire des stages dans des ateliers de vélos, des équipes de rénovations ou des services de nettoyage: 'Nous avons appris de quelle manière donner aux allochtones l'envie de parler le néerlandais. Nous récompensons leurs efforts en les encourageant et en faisant preuve de patience, mais aussi en évitant de parler le dialecte. Nous stimulons les bavardages sociaux et développons des activités où les néerlandophones et les allochtones peuvent se rencontrer.'

Isabel Desmet

Marjolijn Van Dooren,
Marleen Van Langenhove

Nederlands kunnen schrijven'? Meestal niet', stellen Van Langenhove en Van Dooren.

Maatwerk

De taalscan doet het Huis voor alle mondelinge en schriftelijke aspecten in het bedrijf. Zo wordt er nagegaan hoe de verdeling is van Nederlands- en anderstaligen in de verschillende teams en krijgen schriftelijke documenten een doorlichting op moeilijkheidsgraad van het taalgebruik en op leesbaarheid. 'Met die taalscan kunnen we zien waar verbetering mogelijk is. Zo kunnen we maatwerk leveren per bedrijf', zegt Van Dooren.

Het Huis ging zo tewerk bij Groep Intro Vlaams-Brabant, een vzw waar langdurig laaggeschoolde werkzoekenden een jaar aan de slag kunnen in verschillende leerwerkplaatsen zoals fietsateliers, mobiele renovatieteams en poetsdiensten. 'Via een technische opleiding en een persoonlijke begeleiding worden de kansen op tewerkstelling vergroot. Het verder oefenen van het Nederlands is voor onze anderstalige medewerkers een belangrijk onderdeel. De taalscan van het Huis gaf aan dat we best experimenteren met het mengen van groepen, zodat anderstaligen met Nederlandstaligen kunnen spreken en werken', zegt Isabel Desmet, medewerker taalbeleid van Groep Intro.

Groep Intro kwam tot het inzicht dat ook de Nederlandstalige medewerkers een rol

spelen in het taalbeleid. 'We kregen tips over hoe we anderstaligen kunnen stimuleren om Nederlands te spreken. We belonen hun pogingen door ze aan te moedigen en geduld op te brengen, maar ook door dialect te vermijden. We stimuleren sociale babbels en motiveren hen om deel te nemen aan initiatieven zoals Café Combinne, een multicultureel praatcafé waar Nederlands geoefend wordt.'

Van Dooren en Van Langenhove beklemtonen het belang van de inspanningen van Nederlandstalige collega's: 'We geven een vorming over toegankelijk taalgebruik. Daarin leer je een soort middenweg te vinden tussen te ingewikkelde taal en de simplistische *Tarzantaal* ('jij hier drukken knop printer'). In die lessen laten we de Vlaamse medewerkers zich even voorstellen in een vreemde taal. Dan beseffen ze meteen hoe moeilijk dat kan zijn. Ze ervaren de schroom en aarzelingen die anderstaligen ervaren. Dat verhoogt het begrip en het geduld voor die medewerkers', weet Van Langenhove. 'Soms raden we taalpeters en taalmeesters aan, collega's die zich over een anderstalige ontfermen. Dat verlaagt de drempel om eens iets te vragen.'

Taalcoach op de werkplek

Het Huis van het Nederlands raadt aan om de werkplek af te stemmen op het leren van het Nederlands. Het Huis geeft ook zakwoordenboekjes uit met veelgebruikte instructies in

het Nederlands en bijhorende vertalingen en stelt het laagdrempelige tijdschrift *Wablief* ter beschikking. Het Huis bepleit om in de refter een dag in de week de *tafels te mengen*, zodat Vlaamse en allochtone collega's meer samen zitten.

Sinds enkele jaren doet Groep Intro aan *taalcoaching* in haar fietsatelier. 'Een taalcoach moedigt de instructeurs en de werknemers aan om Nederlands te gebruiken. In de toekomst willen we zo'n taalcoaching in al onze leerwerkplaatsen toepassen', zegt Isabel Desmet. 'Nu zijn we bezig om onze onthaalmap en evaluatie-instrumentarium in eenvoudige taal te schrijven en een taalvisie uit te werken. Daarnaast hebben we *voortrajecten Nederlands* ingelast. Anderstaligen die bij ons aan de slag gaan, krijgen eerst zestig uur functioneel Nederlands. Daarin gaat het onder meer over het begrijpen van instructies op de werkvloer, over vakspecifieke woordenschat of over hoe je je ziek moet melden of vakantie moet aanvragen. Daarvoor kregen we middelen vanuit de VDAB.' De passage van het Huis van het Nederlands heeft bij Groep Intro in elk geval voor een ommekeer gezorgd. 'We richten ons nu ook op de Nederlandstalige medewerker, bouwen onze taalleeromgeving verder uit en leggen een link met het vrijetijdsaanbod in de regio. Zo willen we maatschappelijke participatie stimuleren', zegt Desmet.

Nieuw educatief dierenpark

BEERSEL Het provinciaal domein in Huizingen heeft er een toeristische topattractie bij. De oude dierenverblijven en voliëres zijn in een volledig nieuw kleedje gestoken en de dierencollectie werd uitgebreid. 'Er is de kasteelcollectie met fazanten, watervogels, damherten en parkieten, de erfgoedcollectie met duiven en hoenders en een knuffelcollectie. De konijnen en geitjes kunnen daadwerkelijk geknuffeld worden. Daar is een speciale weide voor met zitbanken voor de bezoekers', legt Walter Zelderloo (Open VLD), gedeputeerde voor provinciedomeinen, uit. 'Het recreatief dierenpark is innovatief omdat het educatie en recreatie met elkaar ver-

zoent. De info- en doepanelen, geïllustreerd door Ina Halleman, vormen een educatief traject waarlangs gezinnen met kinderen spelenderwijs de verschillende dieren in het park ontdekken. Voor scholen werd een heuse openluchtklas gebouwd om in het dierenpark van een natuurgids les te krijgen over de parkieten, fazanten, geiten, schapen of konijntjes.' ■ **TD**

i Het dierenpark in het provinciedomein van Huizingen is alle dagen open vanaf 11 uur. Adres: Provinciedomein Huizingen, Torleylaan 100, 1654 Huizingen. Meer info: www.vlaamsbrabant.be

Het leven als een theater

GAASBEEK De jonge kunstenaar Peter Depelchin is deze zomer met zijn solotentoonstelling *Theatrum Mundi V - Cythera* te gast in het Kasteel van Gaasbeek. In de speelse en uitdagende expo flirt de kunstenaar met het historisch erfgoed van het kasteel en strooit een oneerbiedige cocktail van werken uit over de verschillende zalen. De tekeningen en installaties van Depelchin wortelen diep in de westerse cultuur en vertellen universele verhalen. Bruegel, Bosch en Dürer zijn niet veraf. Depelchin maakt speelse assemblages met vaak ironische betekenissen. Hij creëert een eigen wereld en daagt de toeschouwer voortdurend uit. Waanzinnige mythologische figuren, flarden literatuur, oneerbiedige grappen en kasteelcitataten buitelen door elkaar als in een helse kermis. ■ **TD**

i De tentoonstelling *Theatrum Mundi V - Cythera* loopt van zaterdag 26 juni tot en met zondag 8 augustus, dagelijks van 10 tot 18 uur, maandag gesloten. Meer info: www.kasteelvangaasbeek.be en www.peterdepelchin.be

Radio Dilbeek

DILBEEK De gemeente Dilbeek krijgt in september een eigen radiozender. 'Voor alle duidelijkheid: het gaat om een tijdelijk initiatief', vertelt medewerker Reindert De Schrijver. 'Het idee is ontstaan toen enkele vrijwilligers de overgang van het culturele seizoen in CC Westrand en de zomerse activiteiten wilden overbruggen. Omdat we eerst een zendvergunning op zak moesten hebben, was juni wat te vroeg. Daarom is Radio Dilbeek gepland voor september. We denken er onder meer aan om een kinderprogramma te maken of een cultuurshow.'

Radio Dilbeek wil uitzenden van op twee locaties: het ontmoetingscentrum Castelhof en de speelpleinen Begijnenborre. 'Het is onze bedoeling om vlak bij de studio activiteiten te organiseren.' Als alles volgens plan verloopt, zal Radio Dilbeek uitzenden van 3 tot 12 september. Wie graag wil meewerken, kan een mailtje sturen naar info@radiodilbeek.be. ■ **TD**

Verborgen erfgoed

VLAAMS-BRABANT Het cultuurtoeristisch project *Op een kier. Verborgен erfgoed in Vlaams-Brabant* is aan zijn derde editie toe. Vijfenvestig erfgoedsites in de provincie, die doorheen het jaar niet of zelden voor het publiek toegankelijk zijn, zetten op 20 juni en 18 juli hun deuren op een kier. In de Vlaamse Rand zijn dat onder meer de Sint-Pauluskerk van Vossem, de Sint-Kwintenskerk en

demaand ▶

In **Dilbeek** is Pierre De Vriendt, de oudste en trouwste Gordelaar van het land, overleden. De 95-jarige fietser schreef zich in 1980 als allereerste Gordelaar in en miste geen enkele Gordel. ▶ Uit een enquête van het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen (NSZ), waarbij 324 ondernemers uit **Halle-Vilvoorde** werden on-

dervraagd, blijkt dat 60 procent van hen de splitsing van BHV noodzakelijk vindt. ▶ Meer dan de helft van de ondernemers uit **Halle-Vilvoorde** merkt dat ze nu meer Franstalige klanten hebben dan vijf jaar geleden. ▶ Volgens GPS-producent Tom Tom staan nergens zo veel auto's in de file als in Brussel. Dagelijks zit

bijna 40 procent van de hoofdwegen rond Brussel verstopt. ▶ De overdracht van de Nationale Plantentuin van **Meise** van het federale naar het Vlaamse niveau is nog steeds niet rond. De overdracht sleept al negen jaar aan. ▶ **Merchtem** heeft een meldpunt opgericht waar mensen aangifte kunnen doen van put-

Hotelschool vernieuwd

WEMMEL De hotelschool van Campus Wemmel aan de Zijp beschikt sinds kort over een gloednieuw gebouw met internaat, klaslokalen, refter en onthaal. 'In de nieuwe hotelschool zijn er onder meer nieuwe keukens, een nieuw internaat voor 55 leerlingen en twaalf klassen. Geen overbodige luxe, want onze infrastructuur was verouderd. Ons didactisch restaurant Norrland, waar je kunt proeven van de gastronomische exploten van onze leerlingen, wordt op termijn verkocht', legt Herman Siebens, algemeen directeur van Campus

Wemmel uit. 'De nieuwbouw zal onze campus een nieuwe impuls geven. We kunnen ook nieuwe initiatieven ontwikkelen. Zo is er een conferentieruimte die heel wat mogelijkheden biedt. Op termijn willen we in bepaalde periodes ook gasten ontvangen. Zij kunnen bijvoorbeeld ontvangen worden door onze leerlingen van de hotelafdeling.' De nieuwe keuken en het didactische restaurant van de nieuwe hotelschool worden vanaf 1 september in gebruik genomen. Het internaat en de klaslokalen volgen vanaf januari 2011. ■ TD

oed op een kier

de Boskapel in Imde bij Meise en de Sint-Jan-de-Doperkerk in Ossel. In elk monument krijg je een woordje toelichting en op heel wat plaatsen worden ook korte rondleidingen gegeven. Op veel sites kan je je bezoek combineren met een dorpswandeling of een fietstocht in de streek. *Op een kier* gaat dit jaar ook voor het eerst de concerttoer op. Op verschillende plaatsen wordt *Op een kier*

feestelijk afgesloten met een orgelconcert. ■ TD

i *Op een kier. Verborgene erfgoed in Vlaams-Brabant vindt plaats op 20 juni en 18 juli, van 14 tot 18 uur, tenzij anders vermeld. Meer informatie vind je op www.vlaamsbrabant.be. De brochure kan je downloaden via www.mediateek.vlaamsbrabant.be. Daar vind je ook de lijst met orgelconcerten.*

De kerk van Sint-Brixius-Rode.

© PROVINCIE VLAAMS-BRABANT

ten in de straat. ► In **Vilvoorde** verhuist de Protestantse Kerk van de Lange Molenstraat naar een ruimte in het gerenoveerde Tuchthuiscomplex. Sinds 1999 vormen de protestantse kerken van **Vilvoorde** en Laken samen de William Tyndale-Silo-gemeenschap. ► De gemeenteraad van faciliteitengemeenten **We-**

zembeek-Oppem, Linkebeek en **Kraainem** hebben nogmaals een motie goedgekeurd waarin ze de aansluiting bij Brussel eisen. ► Aan de Waarbeek in **Asse** werd een nieuw hopveld aangeplant met als doel het rijke hopverleden nieuw leven in te blazen. ► Het OCMW van **Meise** start met een telefoonproject waarbij een

ploeg vrijwilligers wekelijks senioren zal opbellen om met hen een babbeltje te doen. ► Binnenkort gaat het OCMW van **Meise** ook van start met huiswerkbegeleiding voor kinderen. ► In 2009 is het energieverbruik van de gezinnen in **Machelen** met 11 procent gedaald dankzij sensibiliseringsacties en premies. ►

In **Merchtem** is op Ten Anckere de nieuwbouw voor Akabe, een scoutsgroep voor jongeren met een beperking, feestelijk ingehuldigd. ► In **Vilvoorde** worden de Hendrik I-lei en een stuk van de Mechelsesteenweg heraangelegd. De werkzaamheden zullen duren tot juli 2012. ► Brouwerij Mort Subite uit **Kobbe-**

Inhaaloperatie voor fietspaden

VLAAMS-BRABANT Uit het tweede fietspadenrapport van Vlaams minister van Openbare Werken Hilde Crevits (CD&V) blijkt dat de toestand van de fietspaden in Vlaams-Brabant erop achteruit is gegaan ten opzichte van 2007. In 2009 werd in onze provincie 990 kilometer fietspad geïnspecteerd. 86,4 procent daarvan krijgt de quotering 'voldoende of beter'. Vorig jaar was dat nog 89,27 procent. 'Alle provincies gaan erop vooruit, behalve Vlaams-Brabant. Dat heeft me verrast', zegt minister Crevits. 'Om die reden zal er in Vlaams-Brabant extra worden geïnvesteerd.' De Vlaamse overheid pakt uit met een nieuw investeringsprogramma voor de aanleg van fietspaden. 'Het 12.000 kilometer lange fietspadennetwerk in Vlaanderen vertoont nog heel wat gevaarlijke punten. Alle betrokken diensten bekijken hoe we die sneller kunnen wegwerken. We investeren 100 miljoen euro. Voor dit jaar zijn er in Vlaanderen 200 projecten gepland, waaronder 52 in de provincie Vlaams-Brabant. In Halle-Vilvoorde zijn dat er meer dan 20. Een van die projecten is de Bergensesteenweg in Sint-Pieters-Leeuw. Daar gaan we dit jaar al een deel van het fietspad aanleggen. Op termijn willen we dat knelpunt helemaal oplossen.' ▶ TP

Letterbijter dood geknepen

WEZEMBEEK-OPPEM 'De gemeente wil geen Nederlandstalige basisschool meer. De Franstalige meerderheid in deze faciliteitengemeente belooft veel, maar doet niets. Wij willen daden, geen woorden. Het is dringend, want de school loopt leeg', zei Walter Nijs, voorzitter van de schoolraad van De Letterbijter, in een noodkreet eind april. 'Wie verantwoordelijk is voor de stille dood van de school? De meerderheid die als inrichtende macht één dag voor de start van het schooljaar in september 2009 de freinettechnieken zonder boe of bah afschafte. Toen is alle miserie begonnen.' In het schooljaar 2008-2009 telde de school 126 leerlingen. Na de beslissing van de gemeente om de freinettechnieken af te schaffen, zakte dat aantal tot 74. In zes maanden tijd kwamen en gingen drie directeurs, moe van de onwil van de gemeente. De schoolraad vreest nu een verdere achteruitgang. 'Zelfs het gouden voorstel van het gemeenschapsonderwijs, dat de school als freinetschool wilde over-

nemen, werd door de gemeente met een drogreden afgewezen. We zien geen oplossing meer, want ook de minister van Onderwijs heeft gezegd dat hij niet kan ingrijpen op de autonomie van de inrichtende macht. De gemeente geeft echter geen blijk van enige inspanning om de school terug op de sporen te zetten', aldus een bittere Nijs. Integendeel. Alle pogingen van schoolraad en ouders om een volwaardige school te behouden, vallen bij de gemeente in dovemansoren. De Franstalige meerderheid legde een petitie met 150 handtekeningen voor het behoud van de school naast zich neer. Het negatieve advies van de schoolraad om de freinettechnieken af te schaffen, werd zonder motivatie genegeerd. Franstalige ouders die bij de waarnemende burgemeester en de schepenen van Onderwijs een pleidooi hielden voor het behoud van de Nederlandstalige school van hun kinderen werden vriendelijk ontvangen, waarna ... niets meer. Gevraagd naar waarom het zover moest komen, kwam

brouwt opnieuw een artisanale oude kriek. ▶ Marleen Mertens (CD&V) is de nieuwe burgemeester van **Grimbergen**. Zij volgt Eddy Willems op die omwille van persoonlijke redenen een stap terug zet. ▶ Het Pajottenland telt 28 erkende fietscafés. ▶ Met een wisselmeerderheid van CD&V-N-VA en Open VLD is

in **Meise** het licht op groen gezet voor de realisatie van de industriezone Westrode. Coalitiepartner Groen! is tegen die zone en verliet voor de stemming de raadzaal. ▶ Het sanatorium Lemaire in **Overijse** is sinds 1993 beschermd als monument en zal omgebouwd worden tot een rusthuis en serviceflats. ▶ De

Brassband **Huizingen** is onlangs vijfde geworden op het Europees kampioenschap voor brassbands in Oostenrijk. ▶ De winterschade aan de Vlaamse autosnelwegen is de laatste 20 jaar nog nooit zo groot geweest. In Vlaams-Brabant alleen gaat het om 12 miljoen euro. ▶ De politiezones uit **Halle-Vilvoorde**

de schepen van Onderwijs Eléonore de Bergeyck-de Moerloose (Union) voor de camera van Ring-tv niet verder dan een vage formulering over 'het negativisme van de school'. Van wie of wat precies, wist ze niet te vertellen. Indien er niet snel een aap uit de mouw wordt getoverd, ziet het er naar uit dat de Nederlandstalige gemeentelijke basisschool De Letterbijter ten dode is opgeschreven. Een primeur, want Wezembeek-Oppem zou daarmee de eerste faciliteitengemeente in de Vlaamse Rand zijn die geen Nederlandstalig onderwijs meer organiseert. We zouden dan in de bizarre situatie terecht komen dat alle inwoners belastingen betalen, o.a. voor het inrichten van onderwijs, maar dat de Franstalige meerderheid in een Vlaamse gemeente enkel Franstalig onderwijs organiseert. Nederlandstalige mensen zouden zelfs de mogelijkheid niet hebben om Nederlandstalig gemeentelijk onderwijs te eisen, zoals dat voor Franstaligen volgens de faciliteitenregeling wel kan. Is dit de betekenis van verdraagzaamheid waarop Franstaligen in de Rand zo graag een beroep doen? Of is het respect? • cs

25 augustus 1957

De eerste druivenstoet

OVERIJSE In 1878 startten de broers Danhieux in Overijse met het optrekken van druivenserres en het telen van druiven voor de Brusselse markt. Zij volgden daarmee het voorbeeld van Felix Sohie, net als de broers Danhieux ook een Elzasser, hovenier in het Kasteel van Huldenberg. In Overijse en Hoeilaart groeide het aantal druiventelers explosief. In het Glazen Dorp, zoals Overijse werd genoemd, stonden er eind jaren 60 haast 35.000 serres. Er heerste een ongekende welvaart. Daar hoorden natuurlijk ook feesten bij.

Het werden – hoe kan het anders – druivenfeesten, een druivenkoers, een druivenkoningin en op 25 augustus 1957 voor de eerste maal ook een druivenstoet. Niet minder dan 28 groepen en verenigingen namen aan deze eerste stoet deel. Veel schoonvolk en veel schone activiteiten. Wie herinnert zich na meer dan een halve eeuw nog de BJB-ruiters, de vendelzwaaiers, de groep Keizer Karel uit Tombeek en de fanfare De Lanezonen? Verder

zagen we de fanfare Sint-Michiel van Terlanen en de Molens van Overijse. Uit Huldenberg verwelkomde men de fanfares De IJsegalm en De Ware Vrienden, die een wagen vergezelden van het Kasteel van Huldenberg. De eerste druiventelers brachten in de stoet hun product met de eerste tram in 1894 naar de vroegmarkt in Brussel. De muziekmaatschappij Eendracht maakt Macht uit Eizer vergezeldde de groep Hallen der Voortbrengers in Brussel, waar druivenkwekers en sierbloemenkwekers elkaar ontmoetten, de serrebewerkers, stokers, snoeiers, inbinders en knipsters. De Provinciale Tuinbouwschool Terhulpen pakte uit met De Scholing van de Serrist.

Drie beroepsverenigingen droegen hun steentje bij: het Verbond der Serristen, de Unie der Druivenkwekers en De Serristencoöperatief, samen met de muziekmaatschappij Nut en Vermaak uit Hoeilaart. En dan de serreproducten: De Tomaten van Loonbeek met hun muziek *Willen is Kunnen*. Ottenburg bracht *Naar de Groentenmarkt van Overijse*, ondersteund door hun Philharmonie. De Perziken en de muziekmaatschappij Sint-Rochus kwamen uit Eizer. Overijse bracht *De commerciële druif*. De verheerlijking

der druif telde drie groepen: *De druif geschenk bij uitstek* met de fanfare Nut en Vermaak uit Sint-Agatha-Rode, de reuzenfamilie Janneke Colman en Mieke Miscat en hun jonge spruit Pitje Royal. De muziekmaatschappij Sint-Martinus uit Overijse vergezeldde de druivenkoningin Andrea, verkozen tijdens de druivenoogstfeesten van 1956.

Van druif tot wijn werd uitgebeeld door handelaars uit Sint-Joosten-Node met De wijngaarden van Sint-Joosten-Node en hun reus De Wijngaardenier. De fanfare Les Enfants de la Forêt uit Jezus-Eik stapte mee op met de eerste Belgische wijn ISCA, de serrencoöperatief bracht *De Belgische schuimwijn* en dan was er nog de koningin van de wijn en Bacchus, de god van de wijn. En, niet te vergeten: de wijnbedelingen! De festiviteiten en de stoet kenden door de jaren heen heel wat aanpassingen. Eind augustus 2010 is het weer zover. Negen dagen leute en plezier, sport en animatie en niet te vergeten een druivenstoet. Benieuwd of de Chiromeisjes opnieuw de eerste prijs zullen weggapen en wie Hanna Perdu als druivenkoningin zal opvolgen.

TEKST Jaak Ockeleij

krijgen heel wat minder federale dotaties in vergelijking met de rest van het land, zo blijkt uit cijfermateriaal van de N-VA. ► Cultuurcentrum Den Blank in Overijse zet met de slogan Huur eens een ontroerend goed zijn Artotheek in de kijker. Je kunt er voor zes maanden een kunstwerk huren.

Filip Martens van windmolenbedrijf C-Power

Groene energie

Filip Martens (48) uit Grimbergen is CEO van C-Power, het bedrijf dat in de Noordzee het grootste zeewindmolenpark ter wereld bouwt. Tegen 2013 zou dat moeten zorgen voor de helft van de hernieuwbare energie die Europa België oplegt.

TEKST Ines Minten ■ FOTO C-Power

De gevolgen van het olielek in de Golf van Mexico doen ons opnieuw stilstaan bij het belang van een gezond milieu. Sceptici zeggen dat alle voorzorgen en normen à la Kyoto geen zin hebben als de natuur zelf voor CO₂-overlast zorgt, zoals bij de stofwolk van de IJslandse vulkaan Eyjafjallajökull. Filip Martens ziet dat anders. 'De vulkaan bewijst nog maar eens hoe fragiel het ecologische even-

wicht is. Alle extra vervuiling waar de mens voor zorgt, moeten we proberen te vermijden.'

54 molentjes

Het windmolenpark op de Thorntonbank staat 30 kilometer van de Belgische kustlijn. De eerste zes turbines staan er een jaar en draaien ondertussen op volle toeren. Over drie jaar moet het park 54 turbines tellen met elk een totale hoogte van 184 meter en een

diameter van 126 meter. 'Als je zo'n turbine naast het Atomium plaatst', zegt Filip Martens, 'zou het lijken alsof je daar twee voetbalvelden boven zag draaien. Gemonteerd raken de wieken niet binnen in het Koning Boudewijnstadion. Als je er met de helikopter naartoe vliegt, voel je je net een bijtje dat naar een bloem vliegt.' Tegen 2013 zal het park jaarlijks een terrawattuur hernieuwbare energie produceren. Dat staat gelijk met het verbruik van 600.000 Belgen en met een CO₂-reductie van 450.000 ton per jaar. 'Ook dat klinkt abstract. Je kunt het vergelijken met de absorptiecapaciteit van een jong bos van 90.000 hectare. Onze kust is 60 kilometer lang. Om die oppervlakte aan bos te verkrijgen, zou je tot Brugge niets dan bomen hebben. Dat is waar onze 54 molentjes toe in staat zijn.'

DE Grüne Energie vom Meer aus

'Die Flügel drehen ab einer Windstärke von 3 Metern pro Sekunde, ab einem lauen Lüftchen also, und sie können es mit einem Sturm von bis zu 30 Metern pro Sekunde aufnehmen. Selbst den schwersten Stürmen des letzten Jahres vermochten sie problemlos zu trotzen. Nur bei Orkanstärken schalten sie sich selbst ab', sagt Filip Martens, CEO von C-Power, dem Unternehmen, das Windkraftanlagen in der Nordsee installiert. Bis 2013 werden die 54 Windturbinen auf der Thorntonbank in der Nordsee jährlich eine Terrawattstunde an erneuerbarer Energie erzeugen. Das entspricht dem Verbrauch von 600.000 Belgiern und einer CO₂-Reduzierung von 450.000 Tonnen pro Jahr. 'Bis 2013 muss Belgien nach europäischer Vorgabe 6 % erneuerbare Energie produzieren können. Unser Park sorgt alleine schon für die Hälfte davon.' Der Bau der Windkraftanlagen verlief nicht ohne Mühe. Nicht nur die Genehmigungen haben Blut, Schweiß und Tränen gekostet, der Bau auf hoher See war die allergrößte Herausforderung.'

van op zee

8000 pagina's contracten

Filip Martens is vol van zijn project. Hij onderstreept zijn woorden met enthousiaste gebaren. Nochtans verliep de bouw van de windturbines niet zonder moeite. Er zijn twee wetswijzigingen, acht Koninklijke Besluiten, elf Ministeriële Besluiten, 650 kilo vergunningsaanvragen en 8000 pagina's contracten over gegaan. 'Er zijn dus wel wat bomen voor gesneuveld', geeft Filip Martens lachend toe. Dat weegt volgens hem niet op tegen de onmiskenbare voordelen die het park op termijn zal hebben. 'Tegen 2013 moet België van Europa 6 % hernieuwbare energie kunnen produceren. Ons park zorgt in zijn eentje voor de helft ervan. Als het beleid in de juiste richting blijft denken, halen we die norm dus op onze sloffen. De andere helft kan onder meer gehaald worden uit zonnepanelen en andere initiatieven bij particulieren en bedrijven.'

De kilo's en kilo's contracten, vergunningen en andere papierboel waren nodig omdat niemand ooit tevoren zulke projecten heeft opgezet. Filip Martens geeft een voorbeeld. 'We zijn er in 1998 mee begonnen. Toen was er niets van regelgeving, geen veiligheidsvoorschriften, geen enkel wettelijk kader, maar zonder konden we niet beginnen te bouwen. Zo moesten we regels hebben over beboeiing en bebakening van windmolens op zee. Als we die niet hadden, konden we onze turbines niet verzekeren. En dus zijn wij in Shanghai gaan lobbyen opdat de IMO, de International Maritime Organisation, een degelijke regeling zou uitwerken. In de loop van onze werkzaamheden hebben we dan ook persbelangstelling uit heel de wereld gekregen, tot de Amerikaanse, Russische en Chinese televisie toe. Iedereen wou weten wat die Belgen daar eigenlijk allemaal aan het doen waren in de Noordzee.'

Complex en uitdagend

Martens evalueert het eerste jaar van de zes turbines als positief. 'De wiken draaien vanaf een windsterkte van 3 meter per seconde, dus vanaf lichte lufte, en ze kunnen een storm tot 30 meter per seconde aan. Zelfs de zwaarste stormen van het afgelopen jaar hebben ze probleemloos getrotseerd. Alleen bij orkaantoestanden leggen ze zichzelf stil. Het afgelopen jaar hebben ze 97 % van de tijd gewerkt en waren ze 98,84 % van de tijd technisch in staat om te draaien. Dat betekent een bijna continue productie, het hoogste cijfer dat in Europa gehaald kan worden.'

Niet alleen de vergunningen hebben bloed, zweet en tranen gekost. Het bouwen op zee was de allergrootste uitdaging. De technologie en de manier van bouwen moesten aan de omstandigheden op zee aangepast worden. 'Zo plaats je windturbines logischerwijze in een windrijk gebied, maar dat levert natuurlijk ook de moeilijkste bouwomstandigheden op. Bij alles wat we deden, moesten we rekening houden met de weersomstandigheden en de weersvoorspellingen. Er bestaan heel strikte voorschriften voor.'

Al die hindernissen en vertragingen, werken die niet ontmoedigend? 'Helemaal niet', antwoordt Filip Martens. 'Mijn levensmotto is hoe hoger de berg, hoe mooier het uitzicht, maar hoe steiler de klim. Iets wat makkelijk is, kan een ander ook. Ik hou van uitdagingen. Ook je medewerkers vinden die motiverend. Als je er uiteindelijk in slaagt om met je ploeg je doel te bereiken, geeft dat iedereen veel voldoening. Het stimuleert mensen om de bakens te verzetten. We komen zo veel nieuwe dingen tegen dat wat vandaag de waarheid is, dat morgen niet meer is. We moeten voortdurend aanpassen en dat is leuk. Ik zie het dan ook als mijn voornaamste taak om ervoor te zorgen dat iedereen enthousiast blijft en de neuzen in dezelfde richting blijven wijzen. Wat dat betreft, heb ik meer geleerd toen ik als tiener in Dilbeek chiroleider was, dan in al de jaren op de universiteit. Mensen motiveren, daar draait het om. Mijn werk is één grote jeugdbeweging.'

Wereldtop

De ploeg die de zes huidige windturbines heeft geplaatst, vertrok een maand later naar Duitsland en heeft daarna twee parken gebouwd in Engeland. 'Wij zijn nu onze tweede fase van nog eens 24 molens aan het voorbereiden en volgend jaar komt onze ploeg die bij ons plaats. Wereldwijd is één op de drie windturbineparken in zee gebouwd door een Vlaams bedrijf. In onze branche staan we aan de top qua kennis en technologie. Ik ben er ook van overtuigd dat er veel toekomst in zit. Je hoeft alleen maar te kijken naar de doelstellingen van landen zoals Groot-Brittannië, Duitsland, Spanje ... Zelfs China heeft zich tot doel gesteld om te investeren in alternatieve energie. En ik heb in alle jaren dat ik met Chinezen heb gewerkt, geleerd dat als ze doelen stellen, ze die ook halen.'

Het mooiste aan het bouwen van windmolens in zee, vindt Filip Martens het sa-

mengaan van verschillende specialismen en technologieën. 'Het is allemaal zo veelomvattend dat niemand de techniek volledig kan kennen. Voor er gebouwd wordt, onderzoeken de ingenieursteams van zes verschillende bedrijven elk detail. Er voor zorgen dat al die technologie naadloos in elkaar past, is misschien nog de grootste uitdaging van allemaal.'

Duurder

Filip Martens noemt zichzelf allesbehalve een wereldverbeteraar, maar hij is wel overtuigd van het nut van milieubewustzijn. 'Persoonlijk heb ik geen duizend wetenschappers nodig die me vertellen dat de aarde opwarmt om in te zien dat we zuinig met ons milieu moeten omspringen', vindt hij. 'Een vermeden emissie is altijd beter. Kijk maar naar de uitstoot van de vulkaan in IJsland. De natuur zelf zal altijd voor vervuiling blijven zorgen. Alles wat de mens daar nog aan toevoegt, is gewoon gevaarlijk. Niemand zal betwisten dat een rokende schouw slechter is dan de kracht van natuurelementen.'

Het nadeel van de windenergie uit het Thorntonpark is dat ze momenteel nog duurder is dan die uit klassieke bronnen. 'Dat klopt', geeft Filip Martens toe. 'Maar als elk Belgisch gezin zijn huishouden op onze windenergie zou laten draaien, en daarmee dus elk apart de Europese norm zou halen, dan kostte het per verbruiker jaarlijks nauwelijks 10 euro meer. Tegen 2027 gaat het nog steeds om precies dezelfde prijs, want wij werken met een groencertificaat dat niet aan inflatie onderhevig is. Als ik dan bekijk dat ikzelf dankzij de fluctuaties op de klassieke energiemarkt vorig jaar 150 euro meer heb moeten betalen voor mijn energie, en dat het er niet naar uitziet dat de markt snel stabiel zal worden, dan gok ik liever op ons project. Voor die 150 euro heb ik niets in de plaats gekregen. Voor onze 10 euro voldoe je aan Kyoto. De kans is ook groot dat de olien- en gasprijzen op termijn de pan uit zullen springen. In absolute termen zie ik de toekomst dus bijzonder rooskleurig tegemoet.'

i Filip Martens studeerde rechten en filosofie aan de KU Leuven en is CEO van C-Power, het bedrijf dat het windmolenpark in de Noordzee bouwt. Hij groeide op in Dilbeek en woont nu al vijftien jaar in Grimbergen.

Hoogdag voor kinderen

Op zondag 27 juni kunnen kinderen van 3 tot 12 jaar zich in Kraainem voluit uitleven. Op de Kinderhoogdag kunnen ze naar hartenlust proeven van kunstige brouwsels op kindermaat.

TEKST Tina Deneyer • FOTO Kris Mouchaers

EN Children's cultural day

'The children's cultural day in Kraainem is set to be different from all the previous ones. This will be the first time we pitch our tents in a municipality with language facilities, hence the need to take account of the multilingual character', says the organiser Riet Van de Walle, a children's policy staff officer with the Flemish-Brabant province. 'We have programmed *language-free* shows as much as possible, so that all the activities are accessible and understandable for all children. We are also emphasising the multilingual dimension with a workshop focused on children's songs from all over the world or on the building of a Tower of Babel.' 'We want to convey to the children that a variety of languages can be enriching. People who speak another language sometimes understand each other better than those who speak the same language. In a light-hearted way we will find out why that is', says Maryse Wijns from the joint organiser, de Lijsterbes community centre. Children's cultural day in Kraainem will take place on 27 June, at 2 pm.

Tijdens de Kinderhoogdag brengen we een mooie mix van theater, dans, film, muziek, circus, actieve workshops en andere verrassende culturele activiteiten', zegt Riet Van de Walle, stafmedewerker kinderbeleid van de provincie Vlaams-Brabant. De Kinderhoogdag wordt georganiseerd door de provincie en GC de Lijsterbes. 'De Kinderhoogdag in Kraainem is de 36e die de provincie organiseert, maar deze is anders dan alle andere. Het is immers de eerste keer dat we onze tenten opslaan in een faciliteitengemeente en dan moet je rekening houden met het meertalige karakter. De bedoeling van elke Kinderhoogdag is een laagdrempelig cultuurevenement voor kinderen te organiseren. In Kraainem houdt dat in dat we op het taalaspect moeten inspelen', zegt Riet Van de Walle.

'We voeren promotie in vier talen zodat we iedereen bereiken. Alle affiches en folders zijn opgesteld in het Nederlands, Frans, Engels en

Duits. We hebben promotie gevoerd in zowel de Nederlandstalige als de Franstalige scholen en bij alle verenigingen in Kraainem. Ook de cultuurraad en de bibliotheek zijn mee op de kar gesprongen', zegt Maryse Wijns, stafmedewerker van GC de Lijsterbes.

Al zingend op wereldreis

Het programma van de Kinderhoogdag is aangepast aan het meertalige karakter van Kraainem. 'We hebben zo veel mogelijk *taal-loze* voorstellingen geprogrammeerd', zegt Riet Van de Walle. 'Op die manier zijn alle activiteiten toegankelijk en verstaanbaar voor alle kinderen. Het is ook onze bedoeling om het meertalige aspect echt uit te spelen. Zo is er bijvoorbeeld de workshop *Kortjakje op wereldreis*, waarbij we op ontdekkingsreis gaan langs kinderliedjes van over de hele wereld. De kinderen krijgen de liedjes te horen in de oorspronkelijk gezongen taal en komen via kleurrijke illustraties te weten waarover ze gaan. Daarna gaan ze met hun eigen stem aan de slag en zingen ze de liedjes na op zelf-verzonden klanken.'

'De Kinderhoogdag in Kraainem staat in het teken van de Toren van Babel. We zullen er ook letterlijk één bouwen', vertelt Maryse Wijns. 'We willen de kinderen meegeven dat een verscheidenheid aan talen een verrijking kan zijn. Soms begrijpen mensen die een andere taal spreken elkaar beter dan mensen die dezelfde taal spreken. Op een speelse manier vissen we uit hoe dat komt.'

Aparte clownsstreken

Tijdens de Kinderhoogdag staan er zowel workshops als voorstellingen op het menu. Zo kun je onder meer naar een aquarelatelier, een pianoatelier of workshops over strip-tekenen, grimeren en Japans drummen. Je kunt doorlopend een bezoekje brengen aan de prinsessenkaravaan, er is straatanimatie, circusinitiatie en origami. Rond vijf uur is er de grote slotact met de *Cheap Clowns*, een hilarische straattheateract op de parking van Cammeland. De gebroeders Boltoff brengen een voorstelling tjokvol knalharde acrobatie en vingervlug jongleerwerk.

'Voor kinderen en ouders die met de fiets naar de Kinderhoogdag komen, is er een extraatje. Zij kunnen hun fiets gratis laten graveren en *pimpen*, zodat ze naar huis gaan met de coolste tweewieler ooit', zegt Maryse Wijns. 'We hopen dat de eerste Kinderhoogdag in een faciliteitengemeente een succes wordt en dat zo veel mogelijk kinderen komen ontdekken dat cultuur lekker zoet is en naar meer smaakt.'

i De Kinderhoogdag in Kraainem vindt plaats op 27 juni vanaf 14 uur. Meer info vind je op www.kinderhoogdag.be en www.delijsterbes.be. Inschrijven kan via het telefoonnummer 02 721 28 06 of e-mail info@delijsterbes.be

AGENDA
JUNI
2010

UIT

in de Rand

Smullen van exotische hapjes en wereldmuziek

FESTIVAL

In de *Goed Etenstraat* op *Couleur Café* kun je dit jaar opnieuw je smaakpapillen uittesten. Op de vier podia kun je uitgebreid genieten van een plejade aan muzikalent van over heel de wereld.

Wie aan de dansanimaties van de salsa- en tangoleraren deelneemt, hoeft zich geen zorgen te maken over zijn lichamelijke conditie. Niet-gouvernementele organisaties hebben hun vaste stek in het Derde Wereld Dorp. Voortdurend zijn er op de kronkelende wandelpaden geïmproviseerde theatrale parades. Op zaterdagavond knalt er een artistiek vuurwerk.

En wie staat er zoal op de podia? De Afro-Colombiaanse hiphopsensatie **Choc Quib Town** is de opmerkelijkste blikvanger op de openingsdag. De Caribische latino beats worden gemixt met funk en elektronica. Ook de excentrieke Britse soapactrice **Ebony Bones** heeft enkele verbazingwekkende acts in petto. Haar muziek neigt naar indierock. **L'Oncle Ben** recycleert pop- en rockklassiekers tot opzweepende Franse soul. De jonge Franse zanger liet al de Parijse Olympia vol lopen. Het Mexicaanse duo **Rodrigo y Gabriela** brengen een hommage aan hun grootste idolen. Enkele namen? Naast *Black Magic Woman* van Santana brengen ze ook coverversies van de hits van Pink Floyd en Jimi Hendrix. De Spaanse formatie **Ska-P** snijdt in haar reggae-erwante songs controversiële thema's aan. De rappers van **Suprême NTM** zijn met hun ruig taaltje de grootste provocateurs.

Op zaterdag is het kleurrijke Nigeriaanse ensemble van **Femi Kuti** te gast. De zoon van de legendarische Fela klaagt de politieke uitwassen en de corruptie in het hedendaagse Afrika aan. Ook dansfreaks komen bij deze vrolijk gespeelde geëngageerde afrobeat ruim aan hun trekken. Het Jamaicaanse reggaeduo **Queen Ifrica** en **Tony Rebel** willen via hun krachtige nummers genocide en incest in alle milieus bespreekbaar maken. De Duits-Nigeriaanse diva **Neeka**, die het militante van de reggae verbindt met de woede van de hiphop, vertegenwoordigt op de tweede festivaldag de neosoul.

Op zondag wordt het drummen geblazen bij **Damian Marley**. Bob Marleys jongste telg brengt hiphopper **Nas** mee voor een bezwerend fusionconcert. De prijs voor de extravaganantste artiest kennen we toe aan de 70-jarige **George Clinton**, die met James Brown en Sly Stone aan de wieg stond van de onversneden soulfunk. Ook de Malinese zanger **Salif Keita** is terug van weggeweest. Hij brengt een selectie uit *La différence*, zijn jongste album dat onlangs werd bekroond met de *Vic-toire de la Musique*. Hij heeft het in zijn songs, die grotendeels autobiografisch zijn, over de moeilijke leefomstandigheden van de albino's. ■ LUDO DOSOGNE

VR · 25 JUN · 16.30
ZA 26 EN ZO 27 JUN · 15.00
Couleur Café
Brussel, Tour & Taxis,
www.couleurcafe.be

Moomin, Snorkmeisje, Snif, Snuisterik en Filifjonka

EXPO

Al ooit van de Moominfamilie gehoord? In de Scandinavische landen kent jong en oud de kleine, harige wezentjes van **Tove Jansson**. De strips verschijnen al meer dan een halve eeuw in meer dan zestig talen. Ze zijn bevolkt met vertederende trollen die niet moeten onderdoen voor de personages in Peer Gynt. Hoog tijd voor een inhaalbeweging in het Stripmuseum. Met een immense delegatie uit Finland en een gigantisch kinderkoor werd de huidige expositie geopend. Je leert er het Snorkmeisje, Snif, Snuisterik en Filifjonka kennen. Maar er zijn ook talloze cartoons en covers van Noord-Europese striptijdschriften, waaraan Tove Jansson meewerkte. Het warmhartige hoofdpersonage Moomin bekijkt de wereld vol verwondering. Hij straalt veel levenslust uit, maar is ook een tikje naïef. Hij kan altijd rekenen op zijn ouders en zijn vriendjes. Groke brengt met zijn spookachtig uiterlijk iedereen aan het schrikken. Zij heeft echter geen kwade bedoelingen, maar kan haar eenzaamheid niet meer aan. De auteur situeert haar Moominverhalen op een eiland in de Golf van Finland, waar ze vele zomers heeft doorgebracht. ■ LD

TOT 29 AUG
Moomin

Brussel, Stripmuseum, 02 219 19 80

Spaanse kunst op het scherp van de snee

EX
PO

Fernando Castro Florez nam de cultfilm *El Angel Exterminador* (De Engel van het verderf) van **Luis Buñuel** als model voor zijn ongemeen boeiende tentoonstelling van hedendaagse Spaanse kunst in Bozar.

In de zwarte komedie uit 1962 nodigt een Mexicaanse aristocraat zijn societyvrienden na afloop van een operavoorstelling in zijn woning uit. Daar gebeuren de vreemdste dingen. Nadat de gasten rijkelijk hebben gegeten en gedronken, blijken ze niet meer in staat om de kamer waarin ze zich bevinden, te ver-

laten. Als de voorraad voedsel schaars wordt, verliezen ze hun zelfbeheersing. Als hun ware aard naar boven komt, blijkt hoe inhalig, vraatzuchtig en kannibalistisch deze nobele lieden - zoals ze zich aanvankelijk voordoen - in kritische situaties kunnen zijn. Surrealistische scènes en paranormale rituelen zorgen voor onverwachte wendingen.

Ook de huidige tentoonstellingsruimte tracht de bezoeker te *vangen*. Wie zich opgesloten voelt, zal willen ontsnappen. De werken van de 28 kunstenaars vormen echter een verrassend, theateraal tableau vivant, dat je tot in de kleinste details wilt ontcijferen. De installaties, schilderijen, video's en foto's zijn beladen met symboliek en psychoanalytische verwijzingen. Wie zich openstelt voor

grenservaringen overwint zijn claustrofobie. 'Sinds Europalia-Spanje in 1985 hebben we zo'n representatief overzicht van de actuele Spaanse kunst niet meer gehad', benadrukt Paul Dujardin van Bozar. **Amparo Sard, Javier Perez, Mateo Maté** en **Santiago Serra** staan internationaal hoog gequoteerd, maar hun werk komt in ons land slechts mondjesmaat aan bod. **Dionisio Gonzalez** brengt met zijn picturale ingrepen kleur in de Braziliaanse sloppenwijken. Door zijn foto's te bewerken, legt hij de basis voor een esthetiek van de armoede. **Txomin Badiola** integreert in de houten constructies van zijn *Eindeloze droom* een portretfoto en een schreeuwerige poster. **Belen Uriel** vervaardigt met achtergelaten decorstukken ongewone assemblages.

Vlinderen langs dichtertlijke

EX
PO

Op een boogscheut van het Kasteel van Gaasbeek in het landelijke Elingen (Pepingen) ligt de Mansveldhoeve. In dit kunstencentrum, dat ook het atelier is van schilder-dichter **Jos de Decker**, wordt deze zomer in samenwerking met galerie De Zwarte Panter uit Antwerpen de tentoonstelling *Weg van de liefde/ Way of Love/ Chemin de l'amour* georganiseerd. Iedere zondagmiddag tussen

4 juli en 8 augustus vertrekken van hieruit drie poëziewandelingen van 4, 8 en 12 km. Op grote panelen in het open landschap en tegen enkele muren van boerderijen zijn gedichten uitgeprint die inspelen op het thema. 'Dankzij de medewerking van Natuurpunt en Regionaal Landschap Zenne, Zuun en Zoniën kunnen we breder gaan dan de vorige jaren', zegt De Decker. 'Om de biodiversiteit te ontwikkelen, is er al een strooiweide voor de

Ook theatermaker **Rodrigo Garcia**, die op het Festival van Avignon met een gulzige eetpartij de Amerikaanse hamburgercultuur parodieerde, mocht niet ontbreken. **Olga Mesa** pakt uit met een biografisch gedicht in dertien taferelen, waarin het geheugen en de territoriumdrift centraal staan. Voor *Laughing Hole* maakt het gezelschap van La Ribot gebruik van 900 borden, waarop korte teksten zijn gekrabbeld. Meestal zijn het instructies, zoals *Do not buy of Eat here*, waarmee ze het consumptiegedrag aan de kaak stelt. De Baskische kunstenares **Esther Ferrer**, die vroeger deel uitmaakte van de radicalistische Spaanse muziekgroep Zaj, sluit het performanceluik af met een minimalistisch stuk, dat de absurde omgang met een overvloed aan overbodige objecten persifleert.

■ LUDO DOSOGNE

TOT 20 JUN El Angel Exterminador

Spaanse hedendaagse kunst
Brussel, Bozar, 02 508 82 00

Melancholische landschappen

EX
PO

Als peetvader van de School van Tervuren verdient landschapsschilder **Edouard Huberti** (1818-1880) zeker een mini-retrospectieve in het Hof van Melijn. Omdat hij zich aanvankelijk vooral toedeed op de muziek - hij was zowel zanger als violist en leraar - begon hij pas op latere leeftijd professioneel te schilderen. Hij trok vaak op met zijn Henegouwse collega Theodore Fourmois (1814-1871). Zijn voorkeur ging uit naar weidse vlakten, waar slechts hier en daar een boom uitpriemde. Hoewel zijn doeken in de smaak vielen bij de Tervurense schilderskolonie, verliet hij redelijk vlug de streek. Hij plantte zijn schildersezels vervolgens in de Antwerpse Kempen. In 1874 vervoegde hij in Frankrijk de School van Barbizon, die model stond voor de Tervurense schilders. Zijn poëtische, realistische doeken ademen vaak een melancholische sfeer uit. Op het einde van zijn leven was hij trouwens ook echt neerslachtig. ■ LD

WIN de catalogus *Edouard Huberti aan de eer* door een mail te sturen naar randkrant@derand.be. We geven er 10 exemplaren van weg.

TOT 26 SEP Edouard Huberti aan de eer

Tervuren, Hof van Melijn, 02 769 20 81

liefdeswegen

vlinderweek. In de streek dook een vlinder op, die vooral hier goed gedijt. Aanvankelijk dachten we aan *Vlinders in de buik* als zomerthema, maar *Weg van de liefde* heeft meer betekenis. De uitdrukking zinspeelt ook op de opening van het nieuwe wandelnetwerk in het Pajottenland. In de Mansveldhoeve kun je dwalen tussen de beeldende kunst van Roger van Akelien, Mugo, Gerda De Jonghe, Luc Bohez en vele anderen. Op het poëziepar-

cours kun je genieten van de amoureuze ontboezmingen van internationale klassiekers als Paul Eluard, Fernando Pessoa, Jacques Prévert en Octavio Paz. De initiatiefnemers snuffelden ook in het oeuvre van Slauerhoff, Jotie 't Hooft, Adriaan Morriën en John Cage. Als extraatje is er op zondag 18 juli een haikunmiddag gepland. 'Het vormvaste Japanse kortgedicht kent dankzij Herman Van Rompuy een revival', zegt Jos De Decker. 'We kregen de Europese president al over de vloer. De Vlaams-Brabantse Haiku Kern licht nu het poëziegenre vanuit de Japanse literatuur toe

en illustreert het met vele voorbeelden van gevatte natuurgedichten.' Op zondag 25 juli zijn 's avonds de dichters Luuk Gruwez, Philip Hoorne en Lut De Block te gast. Dan worden ook de winnaars van de teken- en poëziewedstrijd voor de jeugd bekend gemaakt.' ■ LD

4 JUL TOT 8 AUG Artselingen

Elingen, Kunstencentrum Mansveld,
02 532 57 11
(elke zondag om 14 uur, in de week ook gegidste wandelgroepen op afspraak)

De spijbelende puberprinses

Theater Abrikoos brengt naar eigen zeggen theater met pit. *wAnders* is daarvan een eerste voorbeeld. De muzikale theatervoorstelling voor een jeugdig publiek van 7 tot 99 is ontstaan uit een cursus *Verzin je eigen theaterproject*. De uiteindelijke regisseurs An Buts en Peter Theunissen gooiden hun ideeën samen: het moest iets worden over 'anders zijn' en 'verliefd zijn', en het verhaal zou de allure krijgen van een nieuw sprookje. De titel, waarin zowel het woordje 'anders' als het Engelse woordje 'wandering' (of figuurlijk verdwalen in gedachten) zitten, drukt dat opzet mooi uit. Het verhaal draait rond de puberprinses Eléonore, die geen zin meer heeft om aan de verplichtingen van het prinsessenleven te voldoen. Als ze aan de rand van het kleine boompjesbos een intrigerende doos ziet staan, kiest ze voor de vrijheid. Haar beste vriendin Assepoes, de trouwe dienaar van de koning, en vooral de slechte fee, maken het haar echter niet makkelijk. ■ MB

ZA · 5 JUN · 20.00
wAnders

Theater Abrikoos
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

Waterput

Het Museum voor de Oudere Technieken (MOT) in Grimbergen creëert een internetplatform dat historische en technische informatie over waterputten bijeen brengt. Het MOT nodigt je uit om mee te werken aan deze inventaris. Als je nog sporen kent van waterputten in je omgeving, kun je dat melden op info@mot.be of een fiche invullen op www.mot.be

De waterput was bedoeld om grondwater op te vangen. Het graven van een put gebeurde door een putgraver, vaak een metselaar die als bijberoep putten metselde. Het was verboden om waterputten te graven binnen een straal van 100 meter rond een kerkhof. Het mocht evenmin in de nabijheid van een mesthoop of beerput. In de stad had je al water van de kraan in het midden van de 19e eeuw. Op het platteland was de waterput tot het midden van de 20e eeuw voor velen de enige bron om aan levensnoodzakelijk (drink)water te geraken. Met een katrol, een windas of een putwip werd het water naar boven gehaald. Het waterhalen was meestal de taak van de vrouw. In de dorpen hadden veel woningen een eigen waterput; in de steden trof je meer publieke waterputten aan. Over de verschillende aspecten van de waterput organiseert het MOT van 16 juni tot 4 juli een fototentoonstelling in *Frituur 't Pleintje* in Beigem. • GH

16 JUNI TOT 24 JAN

Waterput

Info: Museum voor Oudere Technieken, Guldendal 20 in Grimbergen, 02 270 81 11, www.mot.be

Vijftig jaar onafha door de ogen van de Cong

EX
PO

Op 30 juni is het precies vijftig jaar geleden dat Congo onafhankelijk werd. Over de laatste stuip trekkingen van de koloniale macht en over de woelige periode die op de *jour de l'indépendance* volgde, leggen bewoners uit Kinshasa, Lumumbashi en Kisangani op een tentoonstelling in het Afrikamuseum getuigenis af.

'We overschouwen de gebeurtenissen, de politieke en sociale ontwikkelingen tussen 1918 en de verkiezingen van 2006 uitsluitend vanuit Congolees perspectief', zegt expositiecommissaris Bambi Ceuppens. 'In het verleden waren dit soort exposities nog erg Europees gekleurd. We breken met die neokoloniale traditie. We leggen ons oor ook te luisteren bij Congolezen die naar ons land zijn verhuisd. De geluidsopnamen van de interviews worden aangevuld met portret-

Op aperitief met saxofoon en piano

MU
ZIEK

Hoewel de saxofoon ten tijde van Johann Sebastian Bach (1685-1750) nog lang niet was uitgevonden speelt **Angelino Manderick** toch geregeld composities van de meester op zijn blaasinstrument. Hij heeft zich ook verdiept in intimistisch werk, dat door toondichters uit de 20e eeuw specifiek voor de sax is geschreven. Zijn keuze is gebaseerd op het meeslepende karakter van de partituur, ongeacht het muziekgenre. Manderick is leraar aan de stedelijke muziekacademie in Ware-

gem en aan de gemeentelijke muziekschool in Oosterzele. Hij wordt in dit aperitiefconcert begeleid door pianist **Paul Hermesen**, die vooral actief is in het Leuvense Lemmensinstituut en het Koninklijk Conservatorium in Brussel. Hij speelt in het Brabants Orkest van Eindhoven. ■ LD

ZO · 13 JUN · 11.00
**Angelino Manderick
& Paul Hermesen**

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

Meditatieve orgelconcerten

MU
ZIEK

Het orgelseizoen in de Grimbergse abdijkerk wordt gewoontegetrouw afgesloten met een reeks zondagmiddagconcerten door een keur aan solisten.

Nadat de Britse **Dame Gillian Weir** zich op de laatste zondag van mei toespitst op Engelse kathedraalmuziek en werk van J.S. Bach is op 6 juni Lemmensdocent **Luk Bastiaens** aan de beurt. Op het koororgel speelt hij 17e-eeuwse Duitse composities. Op het hoofdorgel vertolkt hij werk van Buxtehude en Bruhns. **Ben Van Nespén**, die vorig jaar winnaar werd van het Internationaal Orgelconcours in Brugge, nestelt zich op zondag 13 juni met de Tsjechische organiste **Katerina Chrobokova** aan het klavier voor vierhandige en viervoetige werken. Naast Passacaglia van Buxtehude prijkt ook een grote fantasia van Mozart en een Vivaldi-Bachconcerto op het programma. **Kamiel D'Hooghe** rondt de reeks op zondag 27 juni af met Nederlandse en Vlaamse orgeljuweeltjes uit de 17e en de 20e eeuw. Brabantse meester-componisten als Peter Cornet en Abraham van den Kerckhoven worden afgewisseld met werk van gereformeerde tijdgenoten als Jan Pieterszoon Sweelinck en Anthoni Van Noordt. Een suite van acht gedichten van Guido Gezelle alterneert met *De zonne rijst*, een kleine kroniek voor orgel uit 1963 van de Nederlandse componist Daan Manneke. **Rieka Hérie** draagt de teksten voor. Van **Jan van Landeghem** wordt *Game I* verklankt. Een majestueus preludium en fuga van Bach is de feestelijke afsluiter. ■ LD

ZO · 30 MEI & 6, 13, 27 JUN · 15.00
Orgelconcerten

Grimbergen, abdijkerk, 02 263 03 43

Onafhankelijkheid te lezen

foto's van de betrokkenen.' Andere foto's schetsen een indringend beeld van de bedrijvigheid in de steden en het nachtleven. Ont-hullend zijn de snapshots in de discotheken. 'De jongerencultuur en het dagelijks leven van de Congolezen zijn bij het grote publiek relatief onbekend.'

Uit een vergelijkende studie van de Belgische met de Congolese kranten blijkt dat de inhoud vaak verschilt. 'In de koloniale propaganda werd nauwelijks aandacht besteed aan het armoedige bestaan van de plattelanders of aan de grote werkloosheid en de gamele behuizing in de steden. Congolese journalisten daarentegen gingen wel in op deze nijpende problemen.'

De onafhankelijkheidsverklaring kende een lange voorgeschiedenis. Aanvankelijk bekritiseerden allerlei lokale verzetshaarden alleen maar de koloniale overheid. Pas in de jaren vijftig werd er echt gestreefd naar een loskoppeling van België. Historische personages als Lumumba, Kasavubu, Mobutu en Kabila sr. worden apart belicht. Maar ook charismatische figuren als de prediker Simon Kimbangu (1877-1951), die een eigen kerk stichtte en *de vader van de natie* wordt genoemd, komen aan bod. 'De boodschap van Kimbangu was eerder sociaal dan politiek', legt Ceuppens uit. 'Omdat hij in opstand kwam tegen het koloniale regime, werd hij in 1921 voor staatsondermijnende activiteiten ter dood veroordeeld, maar koning Albert I

zette dit vonnis om in een levenslange gevangenisstraf. Terwijl de protestanten vanuit de marge opereerden, ageerden de katholieken binnen het systeem tot ook de roomse kerk zich vanaf 1958 distantiëerde van de koloniale overheid. Liberalen en socialisten kregen pas zeer laat voet aan de grond. Voor de communisten waren de politieke leiders in de periode van de Koude Oorlog heel beducht. Na de onafhankelijkheid riep de regering nochtans de hulp in van de Sovjet-Unie. Toen de politieke situatie helemaal ontspoord was, kreeg Laurent Désiré Kabila (1938-2001) de steun van Cuba. Zelfs Che Guevara vocht aan zijn zijde tegen Mobutu. In mei 1997 werd Kabila sr. president van de Democratische Republiek Congo.' De expositie wordt opgevrolijkt met originele strips, affiches, tekeningen, beschilderde kalebassen en lendendoeken. 'De meeste objecten zijn afkomstig uit particuliere collecties en uit binnen- en buitenlandse musea', zegt Bambi Ceuppens. 'Voor de keuze van de voorwerpen en het audiovisueel materiaal deden we een beroep op het kruim van de Congolese onderzoekers.' ■ LUDO DOSOGNE

VAN 11 JUN TOT 2 JAN 2011
**Indépendance:
50 jaar onafhankelijkheid
van Congo**

Tervuren, Koninklijk Museum
voor Midden-Afrika, 02 769 52 11

agenda

PO
DIUM

THEATER

VR · 4 JUN · 20.30

Crème au Beurre

Brussels Volkstejoëter
Linkebeek, GC de Moelie,
02 380 77 51

ZA · 12 JUN · 20.30

Crème au Beurre

Brussels Volkstejoëter
Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

ZA · 5 JUN · 20.00

wAnders

Theater Abrikoos
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO · 27 JUN · 14.00

Kinderhoogdag

Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

MU
ZIEK

ZO · 13 JUN · 11.00

**Angelino Manderick
& Paul Hermesen**

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

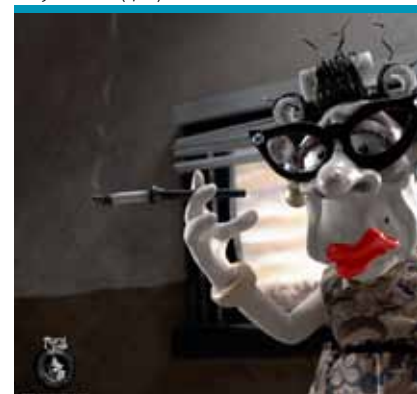
KLASSIEK

ZO · 20 JUN · 11.00

Akademie live

Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

Mary and Max (6/06)

Bekoorlijke Pajotse beelden

EX
PO

Noch de mist noch de regen deren **Luc Bohez**. In alle weersomstandigheden richt de fotograaf uit Sint-Pieters-Leeuw zijn camera op bekoorlijke Pajotse landschappen. Gehaast is hij niet, want hij is steeds op zoek naar ideale kijkpunten. Net als Pieter Bruegel wil hij de liefde voor zijn streek met anderen delen. Hij voelt zich zowel thuis tussen de knoestige knotwilgen als tussen de rijzige populieren. Vaak wandelt hij langs kale akkers of houdt hij halt aan oude kerkjes en verweerde kapelletjes. 'Ik kan maar

een fractie tonen van wat het Pajottenland aan schoonheid herbergt', benadrukt hij. 'Talrijk zijn de plekjes, waar in de wijde omgeving geen huis te bespeuren valt. In elk seizoen kun je in volle natuur weer andere dingen ontdekken. Ik noem mijzelf eerder een beeldende ambassadeur van de streek dan een echte kunstenaar.' ■ LD

TOT 6 JUN

Kijk op het Pajottenland

fotograaf Luc Bohez
Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma, 02 371 63 07

Eeuwenoude baobabs

EX
PO

Kleurrijk geklede djembé-roffelaars verwelkomen de bezoekers op de Afrikadag in de Plantentuin. Wetenschappers vertellen er over hun jongste expedities. Zij doorkruisen vooral het centrale gedeelte van het zwarte continent omdat de vroegere Belgische koloniën er gesitueerd zijn. Kinderen kunnen in de Mabundakas hun gezicht laten omtoveren tot een leeuwensnoet. Leergierige volwassenen kunnen in de serres hun licht opsteken bij de baobab of de apenbroodboom. Uitzonderlijk is de dikke stam waarin tijdens het regenseizoen water wordt opgeslagen. Ook de vorm is ongewoon. Volgens een eeuwenoude Afrikaanse legende hebben de

goden de boom vanuit de hemel op aarde gegooid zodat hij op zijn kop is terechtgekomen. De wortels en de kruin lijken van plaats te zijn verwisseld. Hoewel olifanten aan de bast peuzelen, kunnen baobabs erg oud worden. De gidsen zoomen ook in op de Welwitschia, die vooral bloeit in de woestijngebieden van Namibië en Angola. Deze plant wordt een *levend fossiel* of in het Afrikaans *tweeblaarkanniedood* genoemd omdat hij honderden jaren oud kan worden. ■ LD

ZO · 27 JUN · 9.30

Afrikadag

Meise, Nationale Plantentuin,
02 260 09 20

FILM

ZO · 6 JUN · 20.00

Mary and Max

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DI · 8 JUN · 20.30

The Ghost Writer

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DI · 15 JUN · 20.30

Desert Flower

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DI · 22 JUN · 20.30

Nowhere Boy

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VAN 26 JUN TOT 8 AUG

Theatrum Mundi V - Cythera

kunstenaar Peter Depelchin
Gaasbeek, Kasteel van Gaasbeek,
02 531 01 30

VAN 11 JUN TOT 2 JAN 2011

Indépendance: 50 jaar onafhankelijkheid van Congo

Tervuren, Koninklijk Museum
voor Midden-Afrika, 02 769 52 11

TOT 13 JUN

Artotheek – kunst te huur

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

19 JUN TOT 1 JUL

Eindejaarstentoonstelling BKO

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

TOT 20 JUN

El Angel Exterminador

Spaanse hedendaagse kunst
Brussel, Bozar, 02 508 82 00

TOT 26 JUN

Symbolisme in België

Brussel, Koninklijke Musea voor
Schone Kunsten,
02 508 32 11

TOT 29 AUG

Moomin

Brussel, Stripmuseum,
02 219 19 80

TOT 30 AUG

In de wind

Sven 't Jolle
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 26 SEP

Edouard Huberti aan de eer

Tervuren, Hof van Melijn,
02 769 20 81

TOT 31 OKT

In de schaduw van het Congomuseum. Tervuren 1910

Tervuren, Hof van Melijn,
02 769 20 81

OP STAP

ZO · 6 JUN · 10.30

Zondag van het museum

Hoeilaart, Bosmuseum,
02 657 93 64

ZO · 13 JUN · 14.00

Graslanden, bermen en ruigtes

Hoeilaart, Bosmuseum,
02 657 93 64

VA RIA

ZO · 30 MEI & 6, 13, 27 JUN · 15.00

Orgelconcerten

Grimbergen, abdijkerk,
02 263 03 43

25, 26, 27 EN 28 JUN

Rozendagen

Sint-Pieters-Leeuw,
CC Coloma,
02 371 63 07

VR · 25 JUN · 16.30

ZA 26 EN ZO 27 JUN · 15.00

Couleur Café

Brussel, Tour & Taxis,
www.couleurcafe.be

ZO · 27 JUN EN 4 JUL

Plazey

Brussel, Elisabethpark,
www.plazey.be

ZO · 27 JUN · 9.30

Afrikadag

Meise, Nationale Plantentuin,
02 260 09 20

4 JUL TOT 8 AUG

Artselingen

Elingen, Kunstencentrum Mansveld,
02 532 57 11

ZA 10 EN ZO 11 JUL

Brosella Folk & Jazz

Brussel, Groentheater,
www.brosella.be

EX PO

TOT 13 JUN

Alter Ego

Gaasbeek, Kasteel van Gaasbeek,
02 531 01 30

TOT 6 JUN

Lentesalon

Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

TOT 6 JUN

Kijk op het Pajottenland

fotograaf Luc Bohez
Sint-Pieters-Leeuw,
CC Coloma,
02 371 63 07

Uit in de Rand

Op www.uitinderand.be verneem je wat er in de negentien gemeenten van de Vlaamse Rand allemaal te beleven valt op sociaal-cultureel gebied. Je kunt er perfect een avondje uit mee plannen. Naast theater, muziek, dans, enzovoort, vind je er ook de activiteiten van tal van verenigingen. Organisaties die hun activiteiten bekend willen maken, kunnen die trouwens zelf in de Uitdatabank invoeren via www.uitdatabank.be

Desert Flower (15/06)

Eindejaarstentoonstelling BKO (19/06 tot 1/07)

Choc Quib Town op Couleur Café (25/06 tot 27/06)

ZOMERFESTIVALS in de Rand

ASSE

Fanfareconcerten

22, 28 EN 29 AUG

Asse,
Markt

BEERSEL

16e Beerselse Kasteelfeesten

ZA 26 JUN

- 14.00: namiddagprogramma Cultuurraad
- 18.00: optredens Thin Legend Club, Danny Wuyts
- 23.00: Les Trattes en vuurwerk

ZO 27 JUN

- 15.00: middeleeuwse steekspelen
- 17.00: De Choco Gang, De Romeo's

DILBEEK

Vijverfestival

ZA 10 JUL

met o.a. Isbells
Dilbeek,
park gemeentehuis,
www.vijverfestival.be

Palm Parkies Festival

WO VAN 7 JUL TOT 18 AUG

Dilbeek, Patattenveld,
www.parkies.net

Zomerfilmfestival Kottekoer

ELKE DI OM 21.00

www.kottekoer.be

Jospop

27 EN 28 AUG

met o.a. The Opposites,
The Van Jets, Lazy Lay
Scheddaal,
Ijsbergstraat,
www.jospop.com

GRIMBERGEN

Kanaalfeesten Humbeek

ZA 3 JUL TOT MA 5 JUL

met o.a. Grimbergen zingt
en optredens in de tent
Grimbergen, Humbeek,
feesttent en omgeving,
www.grimbergen.be

HOEILAART

Zalige Zondagen

ZO 25 JUL

- 11.30: Tony en de Hangmatten

ZO 8 AUG

- 11.30: De Planken
(rockconcert voor kinderen)
Hoeilaart,
Kasteelhoeve,
Jan van Ruusbroeckpark

KRAAINEM

Zomerfestival 'V-Live'

ZA 28 AUG

- 18.00: met o.a. The Van Jets
en DJ Stijn Vandevoorde
Kraainem,
JC De Villa
(5 euro vvk, 8 euro kassa)

MERCHTEM

Optredens Merchtem Kermis

WO 18 AUG

- 20.00: The Saddle Tramps

VR 20 AUG

- 20.00: Lunatic Society &
The Horny Horns

ZA 21 AUG

- 21.00: The Magical
Flying Thunderbirds
Merchtem, Varkensmarkt

LocoLoco-festival

ZA 26 JUN

Merchtem,
parking Dendermondestraat

OVERIJSE

Tropiscala

26 EN 27 JUN

met o.a. Buurman, De Mens
en The Kids
Overijse, Stationsplein,
www.tropiscala.be

SINT-GENESIUS-RODE

Folkin'Ro

ZA 14 AUG

- 15.00: AedO, Triple-X,
Jeroen Leenders,
Arnout Van den Bossche en
Raymond Van het Groenewoud
Sint-Genesius-Rode,
de Boesdaalhoeve,
www.deboesdaalhoeve.be

SINT-PIETERS-LEEUEW

Leeuw Rinkt

ZA 12 JUN

- 17.00: met o.a. Choco La Mousse
en Zonko
Sint-Pieters-Leeuw, centrum

TERVUREN

Hee Tervuren

1, 2, 3 EN 4 JUL

met o.a. Clouseau, Daan,
Zornik en Das Pop
Tervuren, Marktplein,
www.heetervuren.be

VILVOORDE

Parkconcerten

ELKE WO VAN ZOMERVAKANTIE

Vilvoorde, Maurits Duchéhof,
www.vilvoorde.be

WEMMEL

Jaarmarkt en HH-festival

MA 16 AUG

- voormiddag: jaarmarkt
- namiddag: HH-festival
Wemmel, Raedemaekerstraat

Sweet Coffee in Machelen (3/07)

The Van Jets op Jospop (27 en 28/08)

Steven De bruyn op 11 Juliviering (7/07)

Das Pop op Hee Tervuren (1 tot 4/07)

VLAANDEREN FEEST!

TER GELEGENHEID VAN 11 JULI

DILBEEK

VR 9 JUL

- 20.30: optreden Hannelore Bedert Dilbeek, Patattenveld

GRIMBERGEN

Feest van de Vlaamse Gemeenschap

ZA 10 JUL

- 16.00: met o.a. bezoek aan MIRA, wandeltocht en optreden van kleinkunstenaar Dimitri Van Toren Grimbergen, Abdijtuin

HOEILAART

Vlaanderen Zingt

ZA 3 JUL

- 20.00: Jan Van Ruusbroecpark Meisjes met Andrea Croonenberghs, Sofie Van Moll, Sabien Tiels

KRAAINEM

ZO 4 JUL

- 12.30: barbecue en animatie Kraainem, de Lijsterbes

MACHELEN

ZA 3 JUL

- 16.00: free podium
- 20.30: La fille d'Ernest
- 22.30: Sweet Coffee Diegem, De Cockplein

ZO 4 JUL

- 12.30: volksfeest met barbecue, streekbierencafé, straatanimatie
- 15.00: Get Ready
- 18.00: Johan Verminnen Diegem, De Cockplein

MEISE

ZO 11 JUL

- 18.00: beiaardconcert

MERCHTEM

11 juliviering

VR 9 JUL

- 20.00: optreden Kris Baert en Ander Schoon Volk Merchtem, OCMW-rustoord, Gasthuisstraat

OVERIJSE

Guldensporenviering

25 JUN

- 19.30: raadzaal oud-gemeentehuis Overijse gelegenheidstoespraken en uitreiking IJsepijs
- 20.30: feestavond met de Blaaskapel Kempner Musikanten

SINT-GENESIUS-RODE

11 juliviering

ZA 3 JUL

- 18.30: receptie en Rode Zingt

SINT-PIETERS-LEEUEW

11 juliviering

ZO 4 JUL

- 16.00: met kleinkunstmoment met Dimitri Van Toren Sint-Pieters-Leeuw, Colomapark

VILVOORDE

11 juliviering

WO 7 JUL

- 20.30: optreden Steven De bruyn, Tony Gyselincq Vilvoorde, Maurits Duchéhof

WEMMEL

Vlaanderen Feest @ de Zandloper

ZO 4 JUL

- 13.30: wandeling, fietstocht, optreden Partytuur, barbecue Kookclub

WEZEMBEEK-OPPEM

Vlaamse Week in de Kam

VR 2 JUL

- 20.00: cabaretavond met David Galle en Jeroen Leenders

DI 6 JUL

- 20.00: gespreksavond over de Vlaamse media en de Vlaamse beweging

DO 8 JUL

- 20.00: academische zitting met Geert Bourgeois

VR 9 JUL

- 20.00: muziekquiz van en in Jeugdhuis Merlijn

ZA 10 JUL

- 18.00: barbecue en vuurwerk

ZAVENTEM

ZA 10 JUL

- 20.15: Gene drank, gene klank en Ronny Mosuse vuurwerk en dansgelegenheid Zaventem, centrum Nossegem, feesttent

Gegevens afgesloten op 30 april 2010. De volgende RandKrant verschijnt in september.

Daan op Hee Tervuren (1 tot 4/07)

De agenda wordt samengesteld met gegevens uit de Uitdatabank. Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de agenda, moeten ons hun informatie anderhalve maand voor het verschijnen ervan bezorgen. Je kunt de gegevens mailen naar randkrant@derand.be, per brief sturen naar ons redactieadres (RandKrant – UIT in de Rand Agenda, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) of invoeren in de Uitdatabank via www.uitdatabank.be. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschaps- en cultuurcentra in de Rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen, worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de Rand. Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be.

Geef zelf je activiteit in!
Uitdatabank.be

Isbells op het Vijverfestival

‘Het wordt een drukke, speciale zomer’

Toen hij als tiener naar zijn eerste scoutsfuif mocht, zag Gaëtan Vandewoude daar een groepje spelen. ‘Vanaf dat moment wou ik muzikant worden. Twee weken later kocht ik voor 5000 frank een drumstel.’ Hij is altijd met muziek bezig geweest, maar de echte doorbraak kwam er pas met zijn groep Isbells, in het najaar van 2009.

TEKST Ines Minten ■ FOTO Filip Claessens

Het verschil ligt hem in de intensiteit. Met Isbells ben ik voor het eerst voor de volle honderd procent voor mijn muziek gegaan. Twee jaar geleden werkte Vandewoude nog deeltijds bij Ikea. ‘Die job was puur functioneel: twee dagen werken zodat ik genoeg geld had om rond te komen en dan vijf dagen bezig zijn met wat ik écht wou. Maar op

een gegeven moment vond ik dat ik te veel ter plaatse bleef trappelen. Het was tijd om mezelf een echte uitdaging te stellen.’ Hij nam ontslag en trok zich terug in de oude stal naast zijn huis, waar hij al zijn muziek-materiaal had geïnstalleerd. ‘Ik gaf mezelf een jaar om nummers te schrijven en een cd op te nemen. Afgelopen oktober was de cd effectief klaar. Het is ongelooflijk hoe vlot het allemaal gelopen is.’ De cd werd al snel opgepikt in het zondagavondprogramma *Duyster* op Studio Brussel en de optredens stapelden zich op.

Doodgaan

‘Voor de cd uitkwam, hadden we nog maar een handvol optredens gedaan’, vertelt Gaëtan Vandewoude. ‘Ik had wel al veel op een podium gestaan, maar de rol van zanger en frontman was nieuw voor me. Ik wist dus niet of het me zou lukken. Zou ik mijn zenuwen onder controle kunnen houden? Zou mijn stem niet overslaan? Ons allereerste optreden vond plaats in het Leuvense Stukcafé. Ik ben daar echt doodgegaan! Toch had het optreden enkele lichtpuntjes, momenten

waarop ik me kon verliezen in de muziek en niet meer dacht aan wat er rond me gebeurde. Ons tweede optreden deden we in Vorst voor zeven mensen, onder wie mijn vriendin, mijn vader en een goede vriend. In het café Libertad in Leuven overstemde het koffiezetapparaat onze muziek, maar uit al die ervaringen hebben we geleerd. Een goede maand na de release van de cd waren we vertrokken. Echt wennen doet het allemaal niet, maar door vaker op te treden leer je er wel almaar rustiger mee om te gaan. Ik verbaas me nog constant over de mooie kansen die we krijgen. In de Vooruit in Gent verwachtten we ons bijvoorbeeld aan een kleine zaal, maar opeens bleken we in de balzaal te spelen, die gigantisch lang is.’

Impulsieve improvisatie

De nummers van Isbells klinken eenvoudig, melancholisch, zacht en puur. Bescheiden en sympathiek ook, zoals de frontman zelf. ‘Inhoudelijk put ik vooral uit wat ik rondom mij zie. Niet al mijn nummers zijn daarom autobiografisch, maar het gebeurt wel. *I’m coming home* gaat bijvoorbeeld over mijn vriendin en mijn dochter die thuis geboren is. Soms haal ik er wat zwaardere thema’s bij, maar op de een of andere manier blijft het optimistisch. Er is altijd een of andere uitweg. Ik stop die er niet bewust in: het is wie ik ben.’

Voor repeteren heeft de groep tegenwoordig weinig tijd. ‘Daarom proberen we nieuwe nummers heel snel live uit. We voelen elkaar goed aan en kunnen gemakkelijk improviseren, dus we beginnen er telkens heel impulsief aan. Soms loopt dat mis. Dan sla ik bijvoorbeeld een stuk over en gaat het nummer de mist in. Ik vind die aanpak wel fijn. Het maakt een optreden avontuurlijk. Ik heb wel eens een journalist gehoord die het irritant vond, maar de meeste toeschouwers houden ervan. Het geeft een soort ingetogenheid en eerlijkheid waar het publiek deel van is. Volgens mij is dat juist onze grote troef.’

Het festivalseizoen staat voor de deur en belooft hectisch te worden. ‘Ik ga sowieso veel spelen, maar er is natuurlijk ook mijn gezin. Mijn vriendin en ik hebben een dochter van vier en in juni wordt de tweede geboren. Het wordt dus een drukke, speciale zomer. Ik ga ervan genieten.’

i Op zaterdag 10 juli, Vijverfestival met o.a. Isbells. In Dilbeek, park gemeentehuis, www.vijverfestival.be

Buren en tuinen ontdekken

Op 20 juni wordt in Linkebeek voor de vierde keer een dag van de Open Tuinen / Jardins Ouverts georganiseerd. Een uitgelezen kans om enkele verborgen pareltjes in deze groene randgemeente te ontdekken en om je (verre) buren beter te leren kennen.

TEKST Paul Geerts • FOTO Filip Claessens

Ik werk zelf graag in de tuin. Zo ben ik enkele jaren geleden op het idee gekomen om een open tuinendag te organiseren. Linkebeek is namelijk een mooi en groen dorp met vele mooie tuinen', zegt Rik Otten, voorzitter van de Vlaamse cultuurraad in Linkebeek. 'Het is begonnen als een eenmansinitiatief. Ik sprak enkele mensen aan van wie ik wist dat ze een mooie tuin hadden. Vrij spoedig bleek dat de mooiste tuinen bij de Franstaligen te vinden waren. Niet zo verwonderlijk, er wonen nu eenmaal veel meer Franstaligen dan Nederlandstaligen in Linkebeek. Ik heb dan ook Franstalige tuineigenaars gecontacteerd en tot mijn verrassing bleken velen direct bereid om hun tuin open te stellen, ook al ging het initiatief uit van de Vlaamse cultuurraad. Dat is in een gemeente als Linkebeek zeker niet evident. We hadden die eerste keer zelfs meer Franstalige dan Nederlandstalige deelnemers. Ook qua bezoekers was het een enorm succes.'

Samenwerken

De tweede editie werd samen met de Franstaligen georganiseerd. 'Bij de Franstaligen

bestaat er niet zoiets als een cultuurraad. We hadden wel samen met een groepje Franstaligen al *Tournée Générale* georganiseerd, een initiatief waarbij we oude, verdwenen cafés in Linkebeek voor één dag opnieuw in ere herstelden. Het is met dat comité dat we nu *Open Tuinen / Jardins Ouverts* organiseren. Zoals je weet, zitten we hier in Linkebeek met een communautair nogal moeilijke situatie. Met onze open tuinendag overstijgen we die problemen en brengen we mensen samen, wars van alle politieke en communautaire spanningen. Zo werken we samen met het Vlaamse gemeenschapscentrum de Moelie, maar ook met de Stichting Lismonde en het gemeentelijk cultuurcentrum Hoeve Holleken, en we worden gesteund door de gemeente.'

Verborgen parels

In totaal kun je op 20 juni een 25-tal tuinen bezoeken. Daaronder heel wat verborgen pareltjes, zoals bijvoorbeeld een tuin van de befaamde tuinarchitect René Pechère met een klassieke rozenparterre. De tuin dateert uit de jaren vijftig, maar werd recent geres-taureerd. Vlakbij ligt de tuin van de familie

FR Découverte du voisinage et des jardins

Open Tuinen / Jardins Ouverts, journée au cours de laquelle les habitants de Linkebeek ouvrent leur jardin au public, a débuté sous l'initiative d'une seule personne, Rik Otten, président du Vlaamse cultuurraad (Conseil culturel flamand). Elle s'est transformée en une initiative à laquelle néerlandophones et francophones prêtent leur collaboration. 'A Linkebeek, la situation communautaire est assez délicate. Grâce à notre journée 'jardins ouverts', nous surmontons ces problèmes et nous réunissons les gens, loin de toute tension politique et communautaire', explique Rik Otten. Le 20 juin, 25 jardins sont ouverts à la visite. On découvre notamment de nombreuses perles cachées, mais surtout une offre particulièrement diversifiée. 'Il y a des petits et des grands jardins, des jardins traditionnels autour de villas et de petits jardins urbains, des jardins d'agrément et des jardins potagers, des jardins-parcs, des jardins romantiques autour de cottages, des jardins d'architectes et des jardins d'amateurs très personnalisés. Mais ce n'est pas pour autant un concours de beauté. Nous voulons avant tout attirer l'attention sur notre village de manière agréable et réunir les gens.'

Thys, een mooie liefhebberstuin op een sterk hellend terrein. 'Dat is het levenswerk van die mensen', weet Rik Otten. 'Het aanbod is heel divers. Er zijn kleine en grote tuinen, traditionele villatuinen en kleine stadstuinjes, sier-tuinen en moestuinen, parkachtige tuinen, romantische cottagetuinen, architectentui-nen en heel persoonlijke liefhebberstuinen. Het is echter geen schoonheidswedstijd. We willen vooral ons dorp op een aangename manier in de kijker plaatsen en mensen bij elkaar brengen.'

Nieuw dit jaar is dat de scholengemeen-schap van Linkebeek bij het initiatief wordt betrokken. 'We organiseren zes ateliers rond het thema open tuinen, volledig taal- en leeftijds-gemengd. Oudere Nederlandstalige kinderen zitten samen met kleinere Franstalige kinde-ren en vice versa. We doen dat bewust, omdat we denken dat de grotere kinderen de kleinere kinderen in hun taal zullen aanspreken en omgekeerd. De bedoeling is dat ze allemaal iets maken. Hun werken zullen op de open tuinendag tentoongesteld worden in Huize Lismonde. Daar wordt ook de hele dag een composteeratelier georganiseerd. Na afloop van de open tuinendag kun je er samen met de tuineigenaars genieten van een gratis glas.

i Cultuurraad Linkebeek, Rik Otten,

02 381 08 49, rik.otten@pandora.be

Voorverkoop van de gids met de adressen en een korte beschrijving van de tuinen:

GC de Moelie, Sint-Sebastiaanstraat 14, 1630 Linkebeek, 02 380 77 51, info@demoelie.be

Op de dag zelf kun je de gids ook kopen in het gemeentelijk cultuurcentrum

Hoeve Holleken, Hollebeekstraat 212 en in Huize Lismonde, Dwersbos 1.

Daar bij die mooi

Nu al is de IJse een redelijk zuivere waterloop, maar dat zal dus nog merkkelijk verbeteren vanaf pakweg 2012. Voor de gelegenheid kun je vanuit het centrum van Overijse een korte wandeling maken die je in de sfeer brengt van wat zal komen. Je vertrekt aan het Justus Lipsiusplein dat centraal ligt tussen de kerk en het statige gemeentehuis. Daar vind je parkeergelegenheid, maar je kunt uiteraard ook het openbaar vervoer nemen of – waarom niet – op je fiets springen en de nijldige hellingen trotseren.

Park aan de IJse

Neem van op het plein de weg naar beneden, rond de kerk. Na de Stationsstraat brengt de eerste steeg, de Fezelarenstraat, je meteen tot aan een brugje over de IJse. Het is hier nog een bescheiden en vrolijk kabbelend riviertje waar je, afhankelijk van het seizoen, prille levensvormen in ontdekt. Ga even rechts en steek de straat over om een wandelingetje te maken in het stemmige park van het oude rusthuis. Het gebouw wordt in deze periode drastisch omgevormd, maar het park blijft er mooi bijliggen. Je passeert onder meer de grootste plataan van het gebied, terwijl je iets verderop links de moerascipres als een toorts in de lucht ziet priemen. Als je wat dichterbij gaat, zie je de (afgemaaide) ademhalingswortels die zo typisch zijn voor de soort.

Vanaf de straat neem je het tweede pad rechts dat je meteen hoog in het bos brengt waar onder meer paardenkastanjes, lindes, esdoorns en essen strijden om het licht. Aan het eerste kruispunt volg je de Justus Lipsiuswandeling die je via het hoofdpad naar de lager gelegen speeltuin brengt, waar je voor het café zonder naam naar links afslaat. Aan de T-splitsing van de kasseibaan hou je rechts zodat je rechts de kapel ziet en links de Vuurmolen, het gloednieuwe administratieve gebouw van de gemeente met een erg rijke geschiedenis. Aan de volgende T-splitsing volg je links en dan rechtdoor, zodat je in de Oude Jean Tombeurstraat aanbelandt. Rechts passeer je de stelplaats van De Lijn, links baadt het domein Ter Nood in groene rust. Van op

De komende jaren ondergaat de IJse in Overijse heel wat veranderingen die de mooie rivier nog meer natuurlijkheid moeten geven, met onder meer een spraakmakende meandering. De ingrepen willen ook overstromingen voorkomen en de huidige vervuiling oplossen.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

De cirkel is rond

De provincie Vlaams-Brabant ondersteunt, samen met tal van partners, al meer dan vijf jaar het kringlooptuinieren.

Kringlooptuinieren is een wijze van werken in de tuin waarbij je zo veel mogelijk tuinafval voorkomt of hergebruikt. Een kringloop- of afvalarme tuin is een tuin die niet meer afval oplevert dan dat hij zelf kan verwerken. Zo help je mee om de bergen gras- en haag-snoeiisel, waarmee de containerparken vaak worstelen, te verkleinen. Door enkele technieken van het kringlooptuinieren toe te passen, kun je jezelf bovendien heel wat werk besparen en toch genieten van een prachtige tuin.

Hergebruiken

Zo kun je bijvoorbeeld veel werk en grasafval voorkomen door te mulchmaaien. Mulchmaaiers zijn grasmaaiers die het gemaaide gras ter plaatse fijn snipperen. Of je kunt een deel van je grasveld tijdelijk omtoveren tot een voorjaarsbollengrasland of een zomerse bloemenweide. Die laatste hoeft je slechts één à twee keer per jaar te maaien en het oogt erg mooi. Opgelet: een bloemenweide lukt alleen op arme, zanderige grond. Op goede, bemeste grond groeien grassen en ruigtekruiden te sterk en krijgen bloemen geen kans. Ook door traag groeiend gras te gebruiken en spaarzamer om te springen met gazonmest moet je minder maaien en produceren je minder grasmaaisel.

Snoeihout kun je hergebruiken in een takkenwal of je kunt het verhakselen en gebruiken als bodembedekking of bij het composteren. De basis van een kringlooptuin is overigens zo weinig mogelijk snoeiafval te produceren. Om veel snoeiwerk te vermijden, is het bijvoorbeeld van belang om voldoende afstand te behouden tussen de planten onderling en tot paden, burens, ramen en deuren. Vaak staan planten te ver of te dicht op

elkaar. Maak zeker een composthoekje in de tuin, waar keukenafval en het meeste tuinafval verwerkt kunnen worden. Neem ook een paar kippen. Die zijn dol op onkruid en restjes uit keuken en tuin. Een gezonde kip eet gemiddeld 50 kg organisch afval per jaar. Het is bovendien mooi meegenomen dat ze heel wat slakken oppikt en dat ze lekkere eitjes produceert.

Tapijt

Door een doordachte plantenkeuze en aanleg van je tuin, kun je jezelf ook heel wat werk besparen. Een juiste combinatie van bodembedekkers, vaste planten en struiken kunnen samen zorgen voor een voortdurende bodembedekking zonder elkaar te hinderen. Zodra een sluitend tapijt is gevormd, is het onderhoud beperkt en krijgt onkruid weinig kans.

Om het kringlooptuinieren te ondersteunen, subsidieert de provincie Vlaams-Brabant samen met de intercommunales die actief zijn in de provincie (Ecoverf, Haviland, Incovo, Interrand en Interza) onder meer de aankoop van traag groeiend gras, mulchmaaiers en verhakselaars. Informeer bij je gemeente of intercommunale naar de voorwaarden.

De kringlooptuin in het Park van Relst in Kampenhout is een goede inspiratiebron voor privétuinen. Uniek voor Vlaams-Brabant is de rijkbloeiende border: dankzij een uitgekende plantenkeuze heeft de border slechts één maaibeurt in maart nodig.

TEKST Paul Geerts ■ FOTO provincie Vlaams-Brabant

i Op de website van de provincie kun je een aantal brochures downloaden over kringlooptuinen, composteren, mulchmaaien, mulchen, verhakselen, het verwerken van tuinafval, enzovoort: www.vlaamsbrabant.be/kringlooptuinieren. Plant uw tuin vol vrije tijd is het thema van Juni Compostmaand 2010. Meer info: www.compostmeester.be

Kringloopwand in doolhofvorm in Park van Relst

e IJse

het pad vind je boom- en struiksoorten in de randbegroeiing zoals es, haagbeuk, taxus, zoete kers, meidoorn, vlier en fijnspar.

De Molen van Overijse

Aan de T-splitsing neem je rechts, waardoor je de deels gerestaureerde Molen van Overijse kunt aanschouwen. Het draaiende rad produceert elektriciteit. Over een tweetal jaar komt hier een voor ons land heel bijzondere installatie. Het niveauverschil van 2,80 meter is niet te overbruggen voor vissen. Daar zal een unieke constructie verandering in brengen: de hevelvistrap of vislift. Omdat daar nu nog niets van te zien is, kun je even virtueel kijken naar deze gepatenteerde uitvinding op www.fishflowinnovations.nl en je een idee vormen van wat te gebeuren staat.

Klauter op de dijk van de aanvoerstrook van de rivier zodat je je ontdekkingsstocht van wat hogerop verder kunt zetten. De eerstvolgende brug is al jaren het wonderlijke leefgebied van een koppeltje grote gele kwik. Volg links stroomopwaarts het fietspad, naast de Hagaardbosweg, zodat je rechts het dichtbegroeide moerasbos met veel wilgen, es en zwarte els passeert. Links ligt een lange strook gemengd, reliëfrijk bos met veel aalbes in de berm. Aan het eerstvolgende kruispunt steek je de rivier over (Hagaard) en aan de T-verbinding volg je rechts de Frans Verbeekstraat. Merk links de plukjes muurvegetatie in onder meer muurleeuwenbek en slipbladige ooievaarsbek op.

Historische vallei

Rechts vang je af en toe een glimp op van de vijvers die al eeuwenlang in de riviervallei aanwezig zijn. Verschillende percelen met fruitbomen, enkele voortuintjes met leibomen en een verdwaalde serre bieden een aparte sfeer van lang vervlogen tijden. Aan de Y-splitsing volg je links de Heuvelstraat die je feilloos tot aan het Justus Lipsiusplein brengt. Daar kun je je dorst lessen of het Druivenmuseum bezoeken. Praktische informatie vind je op de website van de gemeente: www.overijse.be. Let wel op, want om onbegrijpelijke redenen is het museum gesloten tijdens het weekend en op feestdagen.

In het vijfde en laatste artikel over de sociale huisvesting in de Vlaamse Rand bekijken we de rol van de lokale overheid. De gemeenten kunnen een belangrijke rol spelen als initiatiefnemer, regisseur en uitvoerder van sociale huisvestingsprojecten.

TEKST Luc Vanheerentals ■ FOTO Filip Claessens

natuurlijk

Rode krijgers aan het water

De vuurjuffer is al op de vleugels vanaf eind april, maar kent nu een piek. Het is een soort die bijna helemaal rood is, weliswaar met zwarte poten en rugstrepen, en daardoor niet verward kan worden met andere soorten in de Rand. De enigszins gelijkende koraaljuffer komt bij ons niet voor, terwijl de vuurlibel veel groter en zwaarder is en later op het jaar begint te vliegen. De vuurjuffer is, zoals zo veel waterjuffers, een tere soort die zich in moerasgebieden en nabij poelen of traag stromende beken toont. Je kunt ze meestal zeer dicht benaderen, maar dan mag je geen te

bruuske bewegingen maken. Overdag rusten zowel de mannetjes als de wijfjes uit op bladeren van moeras- of waterplanten. Je vindt ze ook wel op wilgentakken of braamstruiken. Tijdens die rustperiodes zitten ze het liefst van al in de zon. Rustplaatsen waar enkele tientallen exemplaren samen zitten, zijn geen uitzondering. Je ziet ze regelmatig kleine, vliegende insecten vangen in de vlucht, die ze dan zittend op een tak of blad opeten.

Nu zie je de wijfjes eieren afzetten in poelen en vijvers. Daar komen binnenkort larven uit die onder water blijven tot in het begin

van de lente van volgend jaar, waarna de cyclus herbegint. De larven leven van kleine ongewervelden en hun larven, de volwassen vuurjuffers hebben het veeleer begrepen op kleine, vliegende insecten. Zij houden op die manier populaties van hun prooien in bedwang, wat uiteraard bijdraagt aan een natuurlijk evenwicht in de biotoop waar ze actief zijn. Ze vallen zelf ten prooi aan verschillende amfibieënsoorten als de bruine en de groene kikker. Onder water is onder meer de geelgerande watertor een geduchte vijand voor de larven.

5 Sociale huisvesting

Leefbaarheid staat voorop

Een stad als Vilvoorde bijvoorbeeld beheert, samen met Machelen, de sociale huisvestingsmaatschappij Inter-Vilvoordse, is betrokken bij het sociaal verhuurkantoor Webra en verkoopt verouderde sociale woningen aan mindergeroeden. Samen met Machelen richtte de stad vorig jaar de interlokale vereniging Regionaal Woonbeleid Vilvoorde-Machelen op. 'Een echt surplus', volgens burgemeester Marc Van Asch (CD&V).

Bijkomende sociale woningen

'De sociale huisvestingsmaatschappij Inter-Vilvoordse wordt beheerd door afgevaardigden die aangeduid zijn door de gemeenteraden van Vilvoorde en Machelen. Deze coöperatieve maatschappij werkt financieel autonoom bouw- en renovatieprojecten uit. Het voorbije jaar ging veel aandacht naar de realisatie van het Vlaamse grond- en pandendecreet, dat alle gemeenten een bindend objectief oplegt wat betreft het aantal te realiseren sociale huurwoningen', aldus Van Asch. Vilvoorde moet met 1704 sociale huurwoningen op zijn grondgebied als enige gemeente in de Vlaamse Rand geen bijkomende sociale woningen realiseren; Machelen moet 88 extra woningen realiseren. 'In Machelen zijn alle projecten in voorbereiding. Het zal geen probleem zijn om dat aantal nieuwe sociale woningen te halen tegen 2020.'

Verkoop

Vilvoorde verkoopt sinds 2007 jaarlijks ook een vijftiental verouderde sociale woningen aan mensen die het minder goed hebben. Omdat de kennis van de Nederlandse taal een voorwaarde is om in aanmerking te komen voor deze aankoop, was er recent heel wat politieke heisa rond. 'Wij bieden deze woningen aan aan mensen die onder een bepaald inkomensniveau zitten. Prioritair is dat zij al lange tijd in Vilvoorde wonen. Jonge gezinnen mogen de jaren dat hun ouders in Vilvoorde wonen, meetellen. Bij de 45 woningen die we tot nu toe verkochten, zitten inderdaad een groot aantal jonge gezinnen. We vragen dat kandidaten een elementaire kennis van de streektaal bezitten, op het niveau van het lager onderwijs. Vlaams minister van Wonen Freya Van den Bossche (SP.A) heeft ons gelijk gegeven met deze criteria. Ook wat betreft de taal. We mogen alleen opleggen dat de kopers een taalcursus moeten volgen, een taalexamen afnemen mag niet. De opbrengst van de verkoop wordt opnieuw geïnvesteerd in de sociale huisvesting', zegt Van Asch.

Leefbaarheidsplan

De intergemeentelijke samenwerking met Machelen biedt een echte meerwaarde voor het voeren van een goed sociaal huisvestingsbeleid. 'De werking overstijgt die van Inter-Vilvoordse en slaat op het totale sociale patrimonium in beide gemeenten met inbegrip van

de woningen van de ocmw's en het sociaal verhuurkantoor en ook het beperkt aantal sociale woningen van sociale huisvestingsmaatschappij Providentia. De reglementen die wij nu voorbereiden in het Regionaal Woonbeleid Vilvoorde-Machelen zullen in de toekomst voor alle sociale woningen op het grondgebied van beide gemeenten gelden.' Een belangrijk surplus van de samenwerking is dat het de mogelijkheid biedt om alle betrokken adviesorganen van meet af aan bij de discussies over sociale huisvesting te betrekken.

Van Asch hoopt in juni een eerste ontwerp-reglement aan de gemeenteraad te kunnen voorleggen. Dat zal normen opleggen om bij de toewijzing van sociale en bescheiden woningen bepaalde doelgroepen voorrang te geven. 'Ook over het aspect van de overbewing maken we momenteel een reglement. Hiermee willen wij minimumnormen opleggen inzake de woonoppervlakte per bewoner. Zo vermijden we dat eigenaars appartementen of woningen opdelen in hele kleine kamertjes en die apart verhuren. Dit reglement geldt ook voor woningen van privé-eigenaars. Vaak gaat het immers om hetzelfde sociale publiek', zegt Van Asch. Het Regionaal Woonbeleid Vilvoorde-Machelen bereidt ook een leefbaarheidsplan voor. 'De bedoeling hiervan is in sociale woonwijken een sociale mix na te streven. Dit plan zal ons ook helpen om keuzes te maken over locaties voor de inplanting van nieuwe seniorenwoningen.'

Zoals zo veel waterjuffers verpopt ook de vuurjuffer zich aan een plantenstengel in de buurt van de poel of vijver waar ze als larve opgroeide. Dat kan soms massaal gebeuren, samen met poppen van andere soorten. Dat is een fantastisch gebeuren dat je toch eens gezien moet hebben. Daarvoor kun je je best tussen eind april en eind september eens heel rustig aan de rand van een poel installeren. Let er vooral op dat veel oevervegetatie aanwezig is in de vorm van bijvoorbeeld pitrus of enkele grassoorten, want daar maakt de pop zich aan vast. De verpopping gebeurt meestal op een twintigtal centimeter boven de grond, in de voormiddag en bij warm weer. Zowel het uitkomen als het drogen kun je goed waarne-

men, maar let er vooral op dat je deze dieren niet plat trapt en dat je ze niet vast neemt. Dat zou jammer zijn voor zo'n mooie dieren die door de Duitsers *frühe Adonislibelle* worden genoemd. Vooral de drogfase is erg belangrijk. Dan worden de vleugels uitgehard. Als deze fase mislukt, kunnen de juffers niet vliegen en zijn ze ten dode opgeschreven. Tussen de verpopping en de eerste vlucht verloopt meestal een dik uur, zodat je ruim de tijd hebt om het spektakel gade te slaan. Let er vooral op dat je tijdens je observatie andere (verpoppende) dieren niet verplettert. Ze zijn niet altijd gemakkelijk te zien en voor je het weet, sneuvelen ze onder je voeten.

TEKST Herman Dierickx ■ FOTO Herman Dierickx

De papiermolen en kartonfabriek van de familie Winderickx in Alseberg ging onherroepelijk dicht bij het begin van de Tweede Wereldoorlog. Nu is de industriële site nagenoeg volledig gerestaureerd. Ze vormt een unieke locatie voor een studiedag of een toeristische uitstap.

TEKST Gerard Hautekeur ■ FOTO Filip Claessens

Creatieve ondernemingen

Oude kartonfabriek wordt toeristische trekpleister

In het oude pakhuis kun je overnachten. Het museum en de tot café-restaurant omgebouwde smidse zijn echte toeristische troeven. 'De investering in dit erfgoed rendeert. We creëren bovendien werk', zegt Myriam Joos, coördinator van de Herisemmolen. De oude industriële site bestaat uit de oorspronkelijke papiermolen, de kartonfabriek, de boerderij met graanmolen en een centraal gelegen woonhuis. Het geheel lijkt op een apart gehucht, dat een oase van rust vormt te midden van de 16 ha weilanden, akkers en bos in de schilderachtige vallei van de Molenbeek. Het hele domein is beschermd als monument en landschap. 'Dankzij die bescherming konden de industriële gebouwen met subsidies van de Vlaamse overheid stap voor stap gerenoveerd worden', verduidelijkt Myriam Joos. Ze is getrouwd met een Winderickx en stond in 1991 mee aan de wieg van het renovatieproject.

Logies

'We kregen tot 80 procent subsidies voor de renovatie van de gebouwen, maar we hebben

geen erkenning als museum. We moeten de inkomsten uit eigen activiteiten halen. Dat doen we door het oude patrimonium een toekomstgerichte functie te geven. Waar vroeger karton gedroogd en gestockeerd werd, staan nu bedden. Het vroegere pakhuis biedt overnachtingsmogelijkheden voor veertig personen. Het gaat om vier studio's van tien bedden. Elke studio beschikt over een aparte douche en toilet. Je kunt ook gebruik maken van de gemeenschappelijke keuken. De sobere, maar comfortabele studio's zijn erg geschikt voor groepen scholieren die er milieuklassen komen volgen. De Herisem-site is eveneens een interessante stopplaats of uitvalsbasis voor fietsers of stappers. Hier kruisen meerdere fiets- en wandelroutes.'

Vergaderzalen

'Voor groepen die een seminarie willen organiseren, beschikken we over drie zalen: van zestig personen op de vroegere zolder waar lampen werden opgeslagen, van vijftien mensen in de voormalige droogzaal voor karton, en boven de smidse is er nog een kleine

vergaderzaal voor tien personen. Groepen die een seminarie houden of het museum komen bezoeken, kunnen nadien iets drinken of eten in de taverne, gelegen in de vroegere smidse en het aanpalende ijzermagazijn. Zodra de laatste fase van de restauratie voltooid is, krijgt het museum een nieuwe ingang en een nieuwe museumshop. Er komt tevens ruimte voor een archief- en documentatiecentrum', vertelt Myriam Joos.

Educatie

Myriam wijst op de belangrijke educatieve functie van het museum. 'Naast de individuele en groepsbezoeken ontsluiten we met verschillende publieksactiviteiten de geheimen van de oude kartonfabriek. Voor kleuters en lagere scholen zijn er in de Herisemmolen en op de boerderij programma's op maat. Tijdens de maanden juli en augustus organiseren we twee zomerkampen rond het thema afvalwater en waterzuivering. Op 20 juni is er opnieuw een *stoomdag* waarop bezoekers de 100 jaar oude stoommachine in werking kunnen zien. Tijdens de stoomdag

maak je kennis met de verschillende aspecten van de kartonfabriek en leer je de oude ambacht van papier scheppen. In de huidige museumwinkel kun je kiezen uit een ruim assortiment aan handgeschept papier.

Opleiding

'Naast de bescherming en de ontsluiting van het industrieel erfgoed hebben we ook een sociale doelstelling. De Herisemmolen was de eerste acht jaar erkend als invoegbedrijf. Nu hebben we het statuut van een lerende onderneming. Op maandag en vrijdag doen 16- tot 18-jarige jongeren werkervaring op in de keuken, de taverne en in het onderhoud. Het gaat om sociale tewerkstelling die mogelijk wordt gemaakt door de samenwerking met het Don Bosco-instituut, Unizo, de VDAB en Cebob-De Link', zegt Myriam Joos.

Voor de ondersteuning van de diverse projecten kunnen Myriam en haar team rekenen op de *Herisemvrienden*, onder wie een historicus, een architect, een advocaat, mensen uit de milieueducatie en experts uit de financiële en verzekeringswereld. Deze vrijwilligers stellen hun kennis en expertise gratis ter beschikking.

i Herisemmolen, Fabriekstraat 20, 1652 Alseberg, 02 381 07 70, www.herisem.be
Stoomdag op zondag 20 juni met de stoommachine in werking om 14.30 uur en 15.30 uur.

DE Alte Kartonfabrik wird zur touristischen Attraktion

Der Industriestandort der alten Papier- und Kartonfabrik der Herisemmühle oder Herisemmolen in Alseberg ist nahezu vollständig restauriert. Sie bietet ein einzigartiges Umfeld für einen Studententag oder einen touristischen Ausflug. 'Neben den individuellen und Gruppenbesuchen erkunden wir mit verschiedenen Publikumsaktivitäten die Geheimnisse der alten Kartonfabrik. Für Kindergarten- und Primarschulklassen werden in der Mühle und auf dem Bauernhof maßgeschneiderte Programme angeboten. Am 20. Juni gibt es erneut einen *Dampftag (stoomdag)*, an dem Besucher die 100 Jahre alte Dampfmaschine in Betrieb sehen können. Im Museum können Sie sich mit den verschiedenen Aspekten der Kartonfabrik vertraut machen und das alte Handwerk der Papierherstellung erlernen', sagt Myriam Joos, die Koordinatorin der *Herisemmolen*.

Op den boerenbuiten

Fietsliefhebbers moeten deze zomer zeker een bezoekje brengen aan de Zennevallei, meer bepaald aan het landelijke Sint-Pieters-Leeuw. Af en toe een stop inlassen voor een frisse pint of een snelle hap, is dan nodig. Een brasserie waar dat kan, is **De Ghieslerr.**

De vele hellingen zijn niet altijd even makkelijk, maar diegenen die uiteindelijk de top bereiken, kunnen genieten van de mooiste panorama's. Je beste oriënteringspunt om De Ghieslerr te vinden, is de statige VRT-toren, die 300 meter boven het groene heuvelland uitsteekt. Hij werd in 1996 gebouwd om de radio- en televisieontvangst in Brussel te verbeteren en is van zeer ver te zien. In de schaduw van dit enorme kunstwerk ligt de rustieke taverne De Ghieslerr, ooit genoemd naar de eerste kasteeldame Marie-Josephine Gisler. Eric Marisiaux en Paulette De Marche, beiden ervaren rotten in het vak, staan er aan het roer. Het koppel leerde elkaar kennen in de Auberge van Beersel, waar Eric als chef-kok werkte en Paulette als serveerster. Al snel beslisten ze om samen een zaak te beginnen. De Ghieslerr was exact wat ze zochten: in het groen, veel ruimte voor een speeltuin en een grote parking.

Wachten is een kunst

Het koppel biedt zijn gasten een beperkte menukaart, maar er is wel keuze uit verschillende soorten gerechten, gaande van een croque-monsieur tot een *onglet à l'échalotte*. Dit laatste is hun specialiteit: een enorm gegrild ribstuk voor twee personen. Mijn voorkeur gaat toch naar de *reuzenbrochette van gambas* (€16,50). Mijn partner bestelt een goede ouderwetse *boterham met plattekaas* en *pijpajuintjes* (€3,50). We moeten redelijk lang wachten op ons eten, maar gelukkig is

er een grote speeltuin waar mijn zoon zich ondertussen kan uitleven.

Grappig detail: de kaart waarschuwt ons vooraf voor de lange wachttijd. Hun motto is *De keuken is een kunst, het wachten is het waard*. De verwachtingen zijn dus redelijk hoog. Groot is echter mijn teleurstelling als de ober onze richting uitkomt: mijn brochette blijken gewoon enkele gamba's op een bord. Nu ja, ik besluit me er niet druk in te maken in de hoop dat het smaakt. Helaas heeft het gerecht niet al te veel smaak en zijn de gamba's niet genoeg gebakken. Misschien heeft het te maken met de twee grote feesten die er aan de gang waren en waarmee de chef-kok wellicht de handen meer dan vol had? De spaghetti van mijn zoon en de boterham zijn gelukkig wel lekker. Ook onze afsluiter is een voltreffer: de *moelleux van chocolade met speculoosjes* (€6,50) is lekker vers en smeug.

Divers publiek

Opvallend is het heel diverse publiek: de jongste bezoeker, nog geen twee jaar, leeft zich uit op een van de vele fietsjes terwijl de oudste, ver in de 80, in het zonnetje geniet van een goed glas Chileense wijn. Een paar jongens spelen voetbal en een ander brengt een bezoekje aan de hinnikende paarden. Er heerst een gezellige familiefest ... soms ietwat chaotisch. Maar ach, het zicht en de prachtige zonsondergang maken veel goed.

TEKST Sandra Szondi ■ FOTO Filip Claessens

i **De Ghieslerr**
Bosveldbaan 51, 1600 Sint-Pieters-Leeuw,
02 360 07 93, de.ghieslerr@hotmail.com,
www.ghieslerr.webs.com.
Sluitingsdag: maandag

Kleine verhalen, straffe verhalen

Met dat motto gaat fotograaf David Legrève (32) elke dag opnieuw op pad, op zoek naar pure taferelen uit het dagelijkse leven van gewone mensen. Geen BV's, grootse gebeurtenissen of harde oorlogsbeelden. Liever toont David plaatselijke verhalen over groot en klein verdriet, uitbundige vreugde, onrechtvaardige verschillen en eenvoudige samenhang. Steeds herkenbaar, maar altijd uniek. In *beeldverhaal* gaat David Legrève een jaar lang op zoek naar passie, liefde en warmte in de Vlaamse Rand. Geniet gerust mee. www.davidlegreve.com

Hopboer Jean De Waele en moeder Irene De Brueker

Niet op de lijst van bedreigde diersoorten, maar evengoed een uitstervend ras: de hopboer. Jean De Waele uit Sint-Martens-Bodegem is de laatste Dilbeekse hopteler in een regio waar de hopvelden vroeger het landschap maakten. Jean is van 's morgens vroeg tot 's avonds laat op handen en knieën in de weer met zijn plantjes. Samen met moeder Irene brengt de controleur van industriële weegschalen urenlang op het veld door. Zijn vader leerde hem de stiel, nu zetten moeder en zoon het werk verder. Het hele jaar rond staat bij hen alles in het teken van de hopteelt. In het voorjaar worden de scheuten geoogst. Zij belanden als dagverse delicatessen op het menu van de restaurants in de streek. In september, als de hop aan de beurt is, neemt Jean speciaal enkele weken vrijaf. 'Beu word ik deze hobby nooit. Na een zware dag op het werk hoef ik maar een uurtje met mijn handen in de aarde te wroeten en alle stress is verdwenen', klinkt het.

DAVID LEGREVE

Droge humor in Deense hotel

'Ik heb geen tijd om me te vervelen. We gaan het hele jaar door met gasten op pad.' De Deense Susanne Dalby is een drukbezette huisvrouw uit Overijse, die met enige humor de logeerkamer opwaardeerde tot Hotel Dalby. Gewoon voor de vrienden. 'De dag om klacht in te dienen, was gisteren', zegt een huisregel.

TEKST Johan De Crom ■ FOTO Filip Claessens

Het optrekkje van Susanne (50) en John (51) Dalby in Overijse straalt plezier uit. Het hele interieur is gericht op ontspanning en vrolijk vermaak. In de huiskamer drie relaxatiezetels om uren in weg te zinken, terwijl je maar een greep hoeft te nemen uit de cd- en platencollectie links en de enorme dvd-verzameling rechts. Vanuit een open tussenverdieping maakt Susanne schilderen in haar atelier, in een kleine fitnesskamer kan John zijn spieren laten rollen op kracht- en roeioestellen. Maar het summum van pret zit ondergronds, in een kelder met pool- en pingpongtafel, een dartsbord en, natuurlijk, een drankbar met hoge krukken. Je kunt er een oorlogje of drie overwinteren. 'Hier hebben we al uren gelachen, met onze dochters, vrienden en familie uit Denemarken', zegt Susanne.

Fawlty Towers

De focus op amusement komt goed van pas voor de vele gasten uit hun thuisland die Susanne en John herbergen. 'Bijna het hele

jaar door hebben we volk over de vloer. Daarom heb ik dit huis ook omgedoopt tot Hotel Dalby Fawlty Towers. Puur voor de grap natuurlijk', stelt Susanne met de glimlach. In de huisregels die ophangen in de gastenkamers bespeuren we een gezonde graad van onnozelheid. Bijvoorbeeld: 'Als je echt in het stof wil schrijven, zet er dan geen datum bij.' Of: 'Het diner is klaar als het rookalarm afgaat.'

Liefdespad

De gastvrijheid van Susanne strekt zich uit over heel België. Als een volleerde gids leidt ze haar gasten van de Brugse reien naar de Brusselse Grote Markt, van een vlooiemarkt in de Marollen naar een Ardens dorp. 'Ik heb het te druk om me te vervelen.' Ze volgde haar man John in augustus 2008 naar ons land. Ze blijven tot 2012. John is luitenant-kolonel bij de NAVO. Hij leidde de Deense divisie in de oorlog in Irak en werkte ook in Kosovo en de Verenigde Staten. 'Tweeënhalf jaar geleden hebben we elkaar ontmoet. John had toen zijn opdracht in België al aangenomen en de huur van dit huis toegezegd. Ik heb in

MOOISTE HERINNERING IN DENEMARKEN

Barbecue bij zonsondergang met de kinderen, in Roskilde aan zee.

DAN MOET JE IN DENEMARKEN ZIJN

Tijdens het internationaal muziekfestival in Roskilde van 1 tot 4 juli.

DE GEWELDIGSTE DEEN

Komiek-muzikant Victor Bolge, filmregisseur Susanne Bier.

korte tijd beslist dat ik hem zou volgen.' Zowel John als Susanne hebben uit een vorige relatie twee dochters. Ze zijn twintig tot vierentwintig jaar oud. 'Mijn oudste dochter was het huis al uit, mijn jongste woonde om de week bij haar vader. Het was niet makkelijk, maar ik heb toch beslist om mee naar dit prachtige land te trekken, waarvan ik tot dan alleen Kuifje en Hercule Poirot kende.'

Susanne gaf ook haar job op. In het Deense Slagelse stond ze als pedagoge in voor de voor- en naschoolse opvang van kinderen uit een moeilijke gezinssituatie, of met tijdelijke problemen of leerproblemen. Omdat ze maar tijdelijk blijft, herschikte ze haar prioriteiten. 'Hier leef ik als huisvrouw. Ik wil in de eerste plaats de taal goed leren en op onze honden kunnen letten. Mijn werkloze status staat me ook toe om te schilderen, waarin ik een nieuwe drive heb gevonden.'

Nederlands graag

Susanne is enthousiast over café-restaurant De Met en ook over cultuurcentrum Den Blank in Overijse, waar je schilder- en fotografielessen kunt volgen. Ze leert er Nederlands van lerares Véronique. 'Een echte engel, die ook Engels spreekt als je iets niet begrijpt en ons blijft helpen.' Dat onvoorwaardelijke geduld vindt ze niet altijd terug aan het gemeenteloket. 'Zelfs als de bediende heel goed begrijpt wat je nodig hebt, zal hij je niet helpen als je de vraag niet in het Nederlands stelt. Dat is verboden! Zo iets kan ik me moeilijk voorstellen in Denemarken.'

EN Dry humour in a Danish hotel

The guest room in her Overijse home has been upgraded to Hotel Dalby. This is what the busy housewife Susanne Dalby from Denmark tells us somewhat humorously. Just for friends. 'The day to make a complaint was yesterday', says one house rule. 'We have visitors almost the entire year. That is why I have dubbed the house Hotel Dalby Fawlty Towers. Purely for a joke, of course', says Susanne smiling. As a fully-qualified guide, she guides her guests throughout Belgium. Susanne is full of enthusiasm for De Met café-restaurant as well as the Den Blank arts centre in Overijse, where people have the opportunity to take painting and photography courses. She is learning Dutch there. Her teacher is Véronique, whom she describes as 'A real angel, who also speaks English if you don't understand something and continues to help us.'